

НАХ

Најчешћа књига на свјетском тржишту.

2aprvé.

Užívají si v reálném světě i virtuálním.

2adruhé.

Držou vítězi a ne nžní nžmožné.

2atř3tí.

Žádný systém nžní bžpžčný.

Imaginatorium

V ústředí vědecké laboratoře bylo hrobové ticho, jen signální zvuk zapípání, že jsou vědecké subjekty v pořádku a teď jim stále funguje. pročísl to, čemu se říká vakuum ticha.

Pár vědců okolo pěti dobrovolníků, kteří s3 rozhodli, ž3 podstoupí navo23ní umělého spánku na dobu n3určitou, obchá23í speciálně upravená lehátka a pozorování vš3 od displejů přístrojů po plazmové d33něky a zavěš3né pytlíky s výživou po pravé straně, s výkaly po levé straně.

Vš3 by mělo být podle předpisů v pořádku.

Dva hlavní vědci, Dr. McChick a Dr. Lu

Vavová, kteří s tímto výzkum3m přišli, teď stáli u

vizké obrazovky a pozorovali ji.

Pohybovaly se po ní jednotlivé postavy z pixlů.

Dokoneč v pixlovém světě.

Každý z panáček měl číslo. Stejně jako každý pacient.

Byl to ultimátní experiment propojení lidského podvědomí v období spánku do kyberprostoru.

Nzmělo to však s biohackiněm či jinými funkcemi nic společného. Trochu pouz fungovaly pro přenos představ a výkonný tříčtí dvou - jádrový procesor vědeckého počítače to celé zaznamnával. Byl to dokonalý pokus o propojení několika myslí.

Projekt 5. 1. 3. 3. P. - jak ho nazvala sama doktorka Lu Vay, byl v provozu pouhé tři měsíce a už jim dal několik odpovědí na dosud nezodpovězené otázky, že sami vědci z toho byli přikvapení.

Takových výsledků, které po zřejměném změni náhled na psychologii. Kdyby věděli, že by Brzda nenaštvaly počítače a cizíkově technologiíka revoluce po odstartování

jedna-dvacátého století, měl by radost z předběžného konceptu neurokybernetiky, kterou se snažil, co nejvíce rozšířit doktor McChick.

Ovšem měli tu kryzu. Někdo ze zaměstnanců byl whistleblower a prodal informace dříve než se dostaly k tajemníkovi státního orgánu pro výzkum a technologii.

Tím pádem se na černém trhu objevilo už pár podobných zařízení. Všechna ale v alpha verzi. Stejně tak, jako měli vědci v této laboratoři k využití.

Toho přeskáče zatím rozhodnutí. Zamýšleli všechny stopy.

V celém objektu bylo jasně dohromady patnáct vědeckých pracovníků plus pět vývojových, kteří byli na tento výzkum vybráni a dobrovolně s ním souhlasili. Museli projít psychologickými i fyzickými testy a museli splňovat určitá kritéria, jako například, zda některý z nich někdy nestrpěl nespavost či jinými mentálními chorobami.

V podzvěti ze špionáže byl každý ze členů vědeckého sboru, včetně doktorky Lu Vayové i doktora McChicka.

"H313, co to j3?"

Zpozorněla doktorka a přitiskla prst na skizněnou d3sku s rozvrh3m pix3lové mapy 5 panáčky. McChick přiblížil mapu tam, kd3 doktorka ukázala.

Panáček 5 číslem čtyři narušil 5strukturu pixelů světa panáčka číslo dva.

Přístroj Imaginatorium dokumentoval mapu 5nů, kudy 5subjekty procházení a co prožívali. A tohle vypada3o, že kon3čně naštan3 to, o co se c3lou dobu snaží3.

Dvě odlišné podvědomi v jednom 5nu.

Panáček číslo čtyři procházel 5n3m subj3ktu číslo dvě a lzhe3 narušoval jeho 5strukturu. Panáček číslo dvě si toho okamžitě všiml. Ale n3rušil, co se děj3, dokud nenarazil na panáčka číslo čtyři.

V tu chvíli naštan3 kolap3, přesto, ž3 tento přístroj sn3bovat takový nápor vydrž3t.

-“Pane bože! Nahod’ťz pojistky!”
Rozkázala doktorka Lu Vayová.
Přístroj opět naskočil.
Obrazovka blikala dokud se nestala znovu
stabilitu. Panáček číslo dvě zmizel.
-“Co se to stalo? Kdž je?”
Doktor McChick oddálil celou mapu a hlídal
avatařa subjektu číslo dva.
Zmizel.
-“Nžni tu.”
-“Zkuste sono.”
Doktor něco chvíli rúkal do klávesnice a potom
proněžl:
-“Nie.”
-“Doprdele!” ozvala se Lu Vayová a došla k
subjektu číslo dvě režím na křsle s trody.
Začala kontrolovat všechny přístroje.
Vše funčovalo a byl naživu. Pomatu ho začata
odpojovat.
-“Co to děláte Lu Vayová?”
Ozval se rozmrzere McChick.
-“Výzkum se pozastavuje.”

-Nemyslím si," řekl McChick a zařúkar na sklzněnou obrazovku.

Lu Vayová zvedla hlavu a uviděla, jak se avatar s číslnm čtyři na též n zastavitelně pohybuje skrz strukturu dalšího snu k panáčkovi číslo pět. Znovu vypadl proud.

-Nahodíte to!"

Jžčela hystericky Lu Vayová.

Proud opět naběhl. Panáček číslo pět zmizel.

-Okamžitě jž odpoutejte, musímž zkontrolovat zda nedošlo k poškození mozku."

-Podívejte se, co se to na té obrazovce děje..."

Lu Vayová se zvedla, aby lépe viděla na obrazovku.

Přes panáčka číslo čtyři slabě přeblikával panáček číslo pět a přes něho jžště slaběji panáček číslo dvě.

Společně se stále pohybovali, nyní k číslu jedna.

-Musímž je odpojit, takhle to dál nejde. Nevíme, co se s těmi pacienty děje."

Zazrakem se sklidnila Lu Vayová.

-Ano, ale pomalu. Nejdřív musíme zastavit program. Nevíme, co by prudké odpojení udělalo s jejich mozkem. Viděla jste přeci Matrix, že?

-Ano, to jsem viděla, ale...”

-No, tak vidíte,” prohlédl ji McChick vítězným pohledem.

Lu Vayová sklopila oči a dala se do své práce, stejně jako všichni v laboratoři.

-Tak nám povězte svůj zážitek subjekt číslo čtyři.”

-Imenuji se Fredrico Albañez, byl jsem zde vězěn několik let...”

-No to si děláte legraci, že? Tady je vaše čestné prohlášení, že jste s tím šel dobrovolně. Zaplatili jsme vám za to,” rozčílil se McChick.

Fredrico se začal smát.

McChick i Lu Vayová se jeden na druhého nazavě podívali.

-Víte, po tom, co jste mně připojili, se mi zdal jeden sen. Byl fakt zajímavý. Zdálo se mi, že

jsem neměl mži."

"Vy víte, co se stalo s ostatními pacienty v průběhu žnění?"

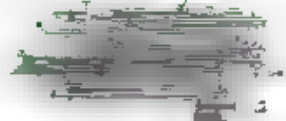
"Podařilo se mi propojit většinu podvědomí ostatních subjektů. Funčovaly jsou současně. Mohu vědět, jak se nyní cítí?"

"Jsou naprosto v pořádku."

"Skvělé. Budete i nadále ve výzkumu pokračovat?"

"To se rozhodne, až po dalším úvážení," odpovídera Dr. Lu Vayova.

Spoluubydliční

Yatomi seděla opřena v křesle a civěla do
zdi. Promítal se na ni kanál televize
Yatomi nura, nura, jzdna s přímým
přenosem, který měl spoždění pět sekund.
Zrovna v ní probíhala scénka, kdy se její
spoluubdliční skřet hádal – poslední sasenka,
dvojnásobek s velmi mými forkami na stěně.
Celé to trvalo pouhou chvílí,
ale Yatomi se to zdálo, jako by to trvalo
celou věčnost. Zazý byla neděle ráno a zase
profetovali celý víkend.
Už spolu bydleli nějaký tři měsíce a přišlo,
že měsíc od měsíce jz to horší a hlubší.

Skret sa jmenoval Max.
Kanaľ televíziy prepínal na skrytú
kameru v hornom rohu jeho pokoja a
Yatomí pozorovala Maxa, jak se kroutí
na křídle postele s bílou mramorovou kachličkou
v misce mléka v pyžném náruči.
Pa' unoidné kot' al oči na ze strany na
stranu a jeho spící tě uši s' snaží ly
zachytit jakoukoliv podezřelou frekvenci.
Jeho hvězdná dráha vypustila družici a ta
poletová a kolím špičky jeho skřel'ho
učila Yatomí, to skřel'ho d' s nechati d' e
ne noli s' p' moct ani spát. Byl to c' c' any
momentálně fungující kanaľ.
Nemě a sílu čenat c' c' o' v jino'ho. Ovladač
zapadl za gauč hluboko v její mysl, a její
zdřevnělý jazyk nemohl vydat jediný
příkaz pro televizi. Do šumu polomrtvého
kanálu, kde se už Max v je to pokoji válel
po křídlech na zemi v rozl' tem mléku s'

...kachničkou a keramických střípěch,
Yatom, uslyšela kapání kohoutku.
Ten idiot zase nedovřel vodu v koupárně;
Vřel, kde si před pár hodinami
dopřávali společnou lázeň.
Oranžové vínečko, kofe nové svíčky a
horka koupeľ s pěnou a jezerní soli
obsahující úrodný zlato.
Max to uměl nazdobit.
Ráda s ním spala.
Moc od toho nečekala, ale vždy uměl
překvapit. Jedl skřít, prakticky se ji ze
sexuálního chování hlouplá ze ani dost neotřele.
Až na sex vzrušila. To ji přišlo lázeň, jako
by ji šukala Lochnyska.
Byla ale tak nadřezaná černých solí, že i to
ve finále bylo jedno. Jen ty drogy to dost
psycho logicky zkomplikovaly.
Jeho šupiny se leskly jak zlaté mince a ona se
ještě ne vyblánila. Jako by ji měl brát na věty.
Vlastně si neměla na co stěžovat.

docela si to užila a jentak na to
nezapomene.

Z několik hodin starých vzpomínek jí
probudil osiřžovač vzduchu, který vždy
podle programu vypustil bublinky
příjemného parfému.

Bublinky popraskaly pobíží jejího těla a
vypustily krásnou zvláštní vůni, která její
šikmá očka přivírela ještě víc a ve stejnou
chvilu, kdy konečně usla, se vyplo i
průtlačná karta u z maxova
pokoju, kde se skřet zavřel do skříně aby
se schoval před přicházejícím denním světlem.

Ruce vzhůru, přichází spanýk

Vý13τ

"Prosim doklady, pane řidiči," řekl celník na přejezdu. Osoba za vozem už je měla nachystané, podala mu je skrz okenko. Celník udělal krok zpět a kadivým pohledem prokoukl vše, co bylo napřími dobrotu patrné ve voze. Další čtyři cestující. Jeden u spolujezdeck a zbytek na zadních sedadlech. Ti všichni spali, nebo se tak aspoň tvářeli. Opřeni o okenko a ten uprostřed hlavu zkrácenou a položenou o rameno tohohle vpravo. Celník se znovu podíval do otevřeného okenka řidiče, ten se jen usmál svým dokonalým úsměvem. Spolujezdeck měl hlavu opřenou o okno, také spal. Nic zvláštního, vždyť byla noc. Celník se otočil a klidným krokem došel ke svým kolegům. Tři kontrola i dodavci. Světlo mra

baterkami a cívlempi zpovídal, pozoroval a to.

Pak k němu dva vykročili.

"Co se děje?" Zeptal se řidič.

"Nebojte se, jen zkontrolujeme pasažery. A vy si prosím vystupte."

Blondáři řidič s tech vystoupil. Jedl celník z kapsy na okénko a spojapzdec a na zadní okénko, druhý na zadní okénko ze strany u řidiče. Všichni se probudili.

"Co se děje?" Zeptal se rozespale ten, co spal vzadu uprostřed a chytil se za krk, jak ho ne natáží.

"Vystupte si panové, celní kontrola."

Byl to spíš kluk, než pan, ale celníci si chtěli udržet profesionální.

"Stoupněte si tady ke svému řidiči, my si vás zatím zkontrolujeme," nařídil celník.

Stoupli si, jak řekl. Jeden z celníků jim prolezal auto a druhý jim střídavě svítil do obličje a na desky baterkou.

"Proč nám svítíte do kšitů?" nemohl se udržet jeden z kluků.

Jako odpověď dostal svou občanku. Byla z
měkkého L3D plastu

Proto bity osoby se na něm podle uhlu naklonění
otáčelo ve třetí dimenzi

"To ale nejsem já, to je tady Jude," ozval se
znovu ten kluk drzy a podal ji tomu, komu
opravdu patřila. Judeovi Čeník se usmál a
omluvil se.

"Vypadá to, že jste to opravdu všechno vy. Tady
nate, rozberte si je," podal jim zbytek dokladů.

"Pane řidiči, pojďte sem prosím," ozval se teď k
L3D oběťného kufří. Blondák si vzal svou
občanku s jménem Robert Green a došel ke
kufří a svého auta.

"Mužete mi vysvětlit proč tu máte tolik peněz?"

Zeptal se celník osobně, z očí do očí

"Jedeme na výlet," odpovědě Robert.

"Mooolandia je plná peněz, proč je tam vezete?"

"Ať je tam co nechat," zazubil se Robert. Čeník
stal se slabým výrazem pevně na zemi. Chvilu
těha Robert znejistěl.

Čeník si nakonec také usmál, ale jen nevrtně.

Zavřel dvíře od kufru plného peněz a prošel Vozit peníze do Mooiandz jako tahar dříví do esu, ale rozumím tomu dobře. Vy jedete poprvé, žijí?"

"Ano," odpověděl Robert a otočil se na zbytek pasažerů své tisy.

"No, až pojedete zpátky, poraďte si aur s všemi kuřemy, budete ho potřebovat," končene se uvolnil celník a usmál se. Podla dokazdy, na kterých se ai to kroutilo do plastické i rozněru, vzal z nich světlo z jeho baterky a zabýval na dva prsty na zbytek celníků. Znamení že prošel kontrolou, ale až pro kaky, ale pro celníky. Ti propustili zbytek pasažerů za jeho vřídlem. Ten se rozloučil s posledním celníkem, který jím ještě stal v cestě k zatáhnutí a zavření kufru auta, do kterého naskákali a šlapli na to tak, že jim pískely pneumatky.

Je i po prvostupňové asfaltové silnici bez jediné nerovnosti vřídla světelní z reflektoru, až i tak sem a tam po obou z města Mooiandia.

"První noc přespíme tady," upozornil Robert a ukázal pravou rukou na motocykl podél silnice s rozzařnými znaky C A G H B a D.

Nikdo neprotestoval. Zaparkovali na motocyklovém parkovišti uprostřed, což je bohužel o dost silnější z výhledového radia, prostřednictvím, kterého předtím dominoval waver YakkuYokko.

Druhé, což je prastáro do uší, byl křik nějaké potrhle ženské na parkovišti. Byla opila, pravděpodobně a nacházela čilapky, což se před ní ukrýval vzduchem autě.

"Parchante! Ty hučle!"

"Zlato prosím! Přestaň do mě mlatit!" Vracl ji chlápek zpětnou vazbu ze své zbrusu nové 4XL. Kara za všechny prachy. Ty křivky. Perfektně vyobalovaná a vydrátovaná, přepínání z nahoru na zadek na čtvrti krát čtvrti, zavodní brzdy v základním vybavení, sportovní spoiler.

To už to bylo porno pro oči. Mělo to proporce té nejexotičtější pornohvězdy.

Klaui jen stál u své tisy a pozoroval, jak ta šílená ženská mlátí do kapoty té krasky jehlou své lodičky. Druhá se valela o pár metrů dál. Asi ji boříla.

Muž v LNE zapnul světla, mrazivě profi-xenony. Motor byl tak tichý, že nebyl slyšet, ale to, že je nastartovaný zjistili všichni až vž chvíli, kdy LXI zahvizdaly plet matky a nubrala tu šílenou ženskou přímo na kapotu. Autak udělal smyk směrem k silnici a ta bláznivka se překalila přes střechu. Bouchla se hlavou o spolek a spadla na zem. Autak ve náhlém nárazu se to svým třemi stroky n za hodinu a patnáct sekund rovnou směrem do města, které mohlo být tak deset kilometrů daleko.

Klaui doběhl k ženě vacejet se po zemi, aby zjistil, zda je v pořádku. Byla opravdu dost opilá. Asi.

"Bežte do hajzlu!" Cínapřela na ne. Z hlavy jí lehce tekla krev a měla modřiny po celém těle. Na

kterou mi a polze pastelové modře lehké šaty koukalo j pso a měla nec tmně zrcemny prst na
10.13.

"Vstave te sleč no, chceme vám jen pomoct." řekla jede z portce kluku a bez zeptání se začal pomáhat na nohy.

"Nehrahej na mně," odsekla, ale tělem se upříčila

"Aa moje nohy, boli mně prdelka." zavtála.

Neudrže a rovnováhu a tak ji musel dva kluci držet, každý z jedné strany a pomádal s nvisim, šel na recepci motelu.

"Chtrěl by sis šáhnout, co?!" Hraa si se svyma prsama, když vešli do místnosti s recepcí.

Recepem byl stary, ale udržovaný chlapek s polame blymí vlasy a spalenou plecí v drahem bílém obzku se z atavou kravatou s vyšitým iniciály C.B

"Dobry vecer, paneve, jak vám nohu pomoci?" Usnal sž přívětně

"Přijížděte! Co se to stalo? Kde si ležíte? Počkejte, a na valendu tady. Ano, tak," přispěchal k nim.

"Slečna, jste v pořádku?" Zeptal se ji uctivě.

"Nikdy nebudou tvoje ty úchyle!" Dara mu řekla.

Děda uskočil a necítil ji tam spolu sebou s jejím prsy venku, jak je bůh skvěle stvořil. Pokud to tedy nebyl plastický chirurg s božským komplexem.

"Pánové, co se to tady děje?" Zeptal se s laskavou tváří.

"Srazilo se auto," odpověděl jeden z pánů. Ten.

"Poprosím vás o pokoj pro pet" zakřičel Robert. Robert dal konverzaci na telefon. Ta dáma, co ji srazilo auto.

"Dobrá," narovná hlava s úsměvem recepční a oběhl mravníkovy patky přesně na jeho místo, kam patří. Něco zadal do terminálu a podal klukovi syntetické oko se zlatým težátkem ve tvaru čísla sedm na tetřáku. Teď si Jude všiml, že má dokonce i evoký opukač. 13

"Slečna zavolala první pomoc, oznámila recepci a zvedl retro telefon položený na mramorové lince. Robert vytáhl svou přeplněnou peněženku, aby zaplatil, ale recepční ho jemným gestem ruky uzemnil, že je na placení příliš brzy. Robert se tedy příjemně usmál a svou koženou peněženku zastřelil tam, odkud ji vytáhl.

Slečna mezitím usnula na válečném lůžku v místnosti. Koukala ji luxami kalhotky, protože ne a nemožné roztažené nohy.

Kauter vyslechl před budovu a došli si do auta pro věci.

Každý měl jen jedno skromné zavazadlo až na ty životní úspory v kufru. Pokud někdo z celníků nedal někomu tip na poradiv příbytek, nemohl by se nic jako peníze ani Robertovy cigarety. Zamkli auto a hledali svůj pokoj pro pět osob v dlouhé řadě dvířek. Končeno číslo 7. Snad bude tak šťastně, jak se o něm říká.

Robert přiloží syntetické oko na 531201
přidělaný ve cvení v aparatu, který má první
pohled vypadal jako dřívější kukatka. Otevřel se
dvěře

Wow

Jeden velký obytelný pokoj s masážními křesly a
po rovkou. Všechno z kuže Bar, ve ka kuchyně
do U. Ihned se rozeběhl po apartmanu. Tři
ložnice. Dvě koupelny včetně wc. Zadní dvorek s
vytívkou a společná zahrada pro všechny
navštěvníky podniku. Zahrada? Spis park.

Fontány s ozáčením v celnom a obří mskavcová
socha uprostřed. Byl to sám us névavý recepční s
gentlemanskou útlakou v jedné ruce a vysokým
dobroukem v druhé. Póza sechy byla lewamné
vystřná. Tento kouzelný muž smekal dobrouk a
z něho padal proud vodopádu

klaci ažasr.

"Chacha! At žije C-1shbed!" rozjasa se Norman,
dals z pětičr. Uskocil jen v trenkách do tohoto
nadpozemského bazenu

Robert se ráno probudil na pohodlné posteli vedle Tonyho. Ten ještě došova chrápal. Blondák jen tak ležel vedle svého kamaráda na posteli a přehráva s večerní den. Jak postupně vyzvedl všechny, Tonyho, Normana, Jideho, Alexe.

Jak každý postupně nasedal a řítil se být jako lidé odhodlanější pro tak dlouhou cestu.

Několik hodin za volantem tam vyčerpat. Stres z celého dne, pohodlí a nakonec ta šleha ženská. Takový začátek vyletu do Moorlandie opravdu nečekal a řekl by, že nebyl jediný. Takový nečekal, že po cestě v motu u brady bankovky a nedávno by se, kdyby byla perla bankovkami vyplstrována.

Z přemýšlení myšlenek ho vyrušil šramot z obyváku. Zvedl se do sedla a poslouchal. Někdo už byl taky vzhůru. Vstal z postele a vešel do obyváku.

Zrzavý Norman stal v kuchyni a dělal gaidan.

Jude seděl v zapnutém masáží, n kresle a měl na hlavě nasazenou konzoli, kterou si přivezl s sebou.

“Dobré ráno,” pozdravil Robert.

“Buongiorno.” Ohlédl se za ním Norman s vyspaou tváří.

“Dělám toasty s džemem, chceš pomerančový nebo jahodový?” Dotázal se zrak.

“Od každého jeden,” odpověděl Robert a šel si sednout na gauč a Judeho.

“Zdrav,” pozdravil ho a zaklepal mu na předek konzole.

Jude neodpověděl. Asi měl napý.no. Byl to VR-vioóóó. Na to, že k tomuto přístrojení byl vždy skeptický, tak se mu docela dařilo. Tehdy zamvestoval do nejnovější VR konzole s neuro-trody, které umožňly jednoduše zapisovat a přenášet představy či vzpomínky. Od jeho prvního napoení se mu začalo dařit. Asi to bylo tím, že to byl obyčejný

kluk jako vschnu, co měl každou chvíli nějak prusit se svojí pokázkou, a tou toukou každý začal zveřejňovat jejich intimní chvíli ve VR. Nebral se tak úplně za pomohence, ale měl k němu blízko. Samozřejmě také publikoval jeho věcičky, nebo to jak šíkanují blbce a nováčky u nich v kanceli. VR-vloggerině byl zprvu jen jeho koníček, ale netrvalo dlouho a vydělával si tím něco kolem poloviny jeho platu v market-agence společnosti.

Ostatně, každý z klučků měl něco svého.

"Na podí! Norman Robertovi je to ova roasty, každý s jiným džemem, jak si přál a taky se posadil na šatě vedle něho.

"Čepci máte si vybrat nemohu," počmáhal ještě Roberta a oba se naraz zakousli do opekaného plátku chleba namazaného teď už rozřatým maslem a džemem.

Chrup chrup, krup krup

V ten moment se otevřely dveře další ložnice a do obýváku vesel Arax.

"Nazdar," pozdravil je spokojně.

"Čauas ", "Tě pero," opětov ahi mu pozdrav

"Jak ses vyspal?"

"No, lip než si kdy pamatuju," zasmal se a přisedl si. Drze si vzal jeden toast z

Normanov a talíře a jedním kusem snědl pět ka

"Hej! V kuchyni jsou pro všechny! No to je jedno," vstal Norman a došel si pro novy na kuchyňské lance. Tohle ho fakt nerozhodí

"Myslis, že nás slyší, nebo je už z toho úplně nímor?" Zeptal se Alex Roberta, při pohledu na Jacaeho

"Podle mne je z toho až úplně blazen," zasmal se tomu všichni

"Tak schválně."

Alex vstal a machnul rukou do oblasti Judeb i sabin

"Hudza Rošambo židačku!"

Jade vykřikl bolestí i lekáním naraz a stoupl si z hlavy konzon

Trojice okolo něho se nahlás rozesma a až tu vybadilo Tonyho ve třetí rožnici

"Tímle už nikdy nebudeš!" Ohlasoval Jade našťavaným tónem.

Kľaci sa stále smali. Robert v zachvatu smiechu schoval hlavu do polštára.

"Čos tam zase poustroval? Jak pichas nějakou číču?" Zeptal se Alex.

"Saso," – zakroužil nad nim hlavou Jade a po oži konzoli na stolek z čierneho mramoru uprostred obyvaku. Zvedl sa, aby si došiel do kuchyné prostredu.

"Jau u mne koule," držel se při tom za rozkrok v trenkách. Z ničoho nič se zapla televize s úhlopříčkou dvě stě milimetrů a v ní záběr z první osoby, jak si to rozdává s brunetkou s potetovanými zády.

Nez se se ani neodí zepřít, kde to zapal, tak už stal Tony ve dveřích mezi obyvákem a ložnicí se svým smartphonem v ruce a smál se na všechny okolo.

"Hýle, co to číto zas dalo na internet!"

Norman mu podal talíř s toasty a smál se.

"Dobře, ulovek," okomentoval Alex.

Jade se zas posadil do křesla a vychutnával si své toasty u toho pohledu na jeho vlastní korus se Sandrou, jak se má tehdy představila.
Chřup, chřup, chřup chřup.

Když se k ní ci dosyta nasatida, vytáhl se zaplatit
nove a dojet konečne do toho mesta, na které se
tak těšil. Recepční, pan Cashbed, ak se jím
nemusel představovat, jím naučoval vtečnou
částku. Radí se na ni slížit. To, že byla vysoká,
nemusím nijak zdůrazňovat.

"Pardon, ale musím se zeptat, jak dopadla ta
sicena ze večera?" Vyzvídá Norman.

"Ano, slečna Reddova. Hmm, sanitka ji odvezla
do nemocnice v Moorland. Udačně jí zas až tak
moc nevažného nebylo. Ale raději si ji nechat na
pozorování. Děkuji panove, žj jste se zachovali
jako opravdový gentlemani a pomohli.
Mimochodem, jak se j. to přihodilo?"

"Nechceme o tom moc mluvit, vite, přijedl jsme se to sem užit, ne řešit nějakou potrhlou caciou," odpověděl Jude.

"Hmm, chapu," přitakal pan Casibed "Doutam, že v tom nemáte prsty!" zvedl svůj levý ukazováček jako nějaký dingent, aby dodal svému vyjádření ten pravý důraz vážnosti Normana a Alexe to rozesmalo

"Ne pane, opravdu," odpověděl Robert za všech w, tak přesvědčivě, jak nejlpe uměl. Ve skrytu duše se ale cítil ovčespon le tce zodpovědi za to, co se tu zene stát, přesto že byl jediný, kdo se j zprvu rozhodl pomoci. Jako obvyčej w kluk z mlomesta, by to nazval dasevne přenosný pocit zodpovědnosti za něco, co nespūchaj

Mé potřebu si poškrabat zatylek

"Děkujeme za vaše služby pane, máte to tu moc krásné, především tu vnitřní zarádu," usmál se na něho pan Norman.

"Myslíte mou skromnou oázu?" Chacha to mne

velmi těší. škoda, že nemám více takových návštěvníků jako vy," probral ho ze stoického výrazu normanův vlezdoprdelkovský ton a konečně se pan Cashbed usmál. Hned na to se otevřely dveře recepce a dovnitř veš a rodina se čtyřmi dětmi.

"Tak panové, další návštěvníci čekají, děkují za vaši návštěvu a brzy nashledanou," rozloučil se pan Cashbed.

Kluci se také rozloučili a vydali se dvěma recepcer-
na parkovstevské chodce za parkovane řady. Byla
naprosto netknutá. Nasadili, začvakli si pásy
zapnuli radiu, ve kterém pokračoval Yukku
Yokmo, najeli na asfaltku a mířili si to přímo do
města Mooranda.

První co je napotkalo byly billboardy s fotkami
lidi, kteří vyhráli v kasinech. Držel v rukách
velké seký s převrácenými částkami až dvaceti
nu. Další co je potkalo, byly hotely. Hotel vedle
hotela. Uprostřed ulice byly vysoké palmy a

“Kolem nic a litavě barevnými papoušky. Jeden proletěl nad autem a pokračl 13513 přední sklo.”

“No to mně.” zrudl Robert za volantem

“Klid, vždyť je to 135 a” uklidnil ho Norman, který seděl jako spolujezdec. Zbývala posádka se tím docela pobavila.

Robert aktivoval sterač s kapalinou, ale vytrus tím jenom rozmazal po celé šířce přední hořák.

“Doprdele, musím zajet do myčky,” postěžoval si řidič a jako nasehl jednu minul

“Hej! Otoč to, tady je jetna,” upozornil ho Norman

“A kde to mám asi otočit, když nic nevidím,” aktivoval stále a stále sterač, aby viděl kam jede. Nahle se objevil na kruhovém objezdu. Už asi vytřesl oči. Otočil se o stoosmdesát stupňů začel do pravého pruhu, dlel uprostřed státní v opačném směru, než kterým přijel a čekal na odbočku.

“1133 stejná myčka je přesně naproti té, kterou jsme předtím minuli, zajet tam,” poradil mu

Tony na zadním sedadle vpravo u okénka
Robert, tak udělal.

Zastavil celou cestu, brzdil a vyprázdněl motor. Vlešel z
auta, stejně jako ostatní.

"Dojdu zaplatit. Co vy? Počkáte tu?"

"Já bych se šel projít," nadhodil Alex.

"Měl bych se nejprve všichni ubytovat,"
oznamoval Norman.

"A kde?" zeptal se Jude.

Norman vzal z ruky svého ležec, nacul pacemným
ukazovákem a přesunul pozornost na

ohromnou a vez tyto se nad všemi, temi ostrými m
a uproti ní malicherným budovám. Bal to vezak
s vřikem vším plazmovým nápisem

HOTEL MOOLANDIA

"Těps svorat nemohla," oplati mu komplement z
raních hodin Robert.

Tony se podíval na hodinky.

"Bude poledne, pospěš si, už mám chuť na
pečené řezábl." pohládl si Tony své krůčejici

břichu v bavlněném tričku

"Gabl!" začal se smát Jude.

"Co to jako je?" Přidal se Alex.

"Oběd, ng?"

"To jsem nikdy neslyšel, to sis teď vymyslel, ne?"

Zeptal se Norman.

Tomý zakroutil hlavou.

"To se používá normálně vole," a zapátl si
cibulí.

"A kde? Ve větraci šachty, uprostřed Somalska?"

Pokusil se být vtipný Alex.

"V jaké šachtě?" Zeptal se Jude.

"Kamno, uprostřed Somalska zadní větrací
šachty nejsou, vždyť by je to odvířalo na oběžnou
dráhu," vysvětlil Norman. "Tím, co právě vyslovil,
dal cizí diskuzi seput, alicke, tak Alex tak Jude
se rozřehtali."

"To je slang z Jupiteru, debilové," dodal poslední
špiček Tomý. Ta se ale ulomila a spadla na zem,
jako Judeho pohůdek, který ještě dokroutil celou

tmavě hnědou neoschlzanou hlavou. Nikdo se nezasml, en Tony hlasitě nasal cigaretu až zapraskala.

Až teď si všiml, že Robert už započal nový program u pokladny a mluví skrz dveře na fotohříšku za nimi.

“Avzal jsem ten největší, co v nabídce měli” zamával, nepovolil kartě na předobličje a “Pět minut?” zeptal se Tony.

“Jojo,” pokroutil Robert hlavou a vzal za kartu.

“Tak nechapu, a se pořádně vyraze tyhle kartičky, každěj rozumněj člověk by na to dal aspoň QR kód.” zadrnhol Jude a taky vlezl do auta jako ostatní.

Kluci zaječeli v otřasu. Přesně k tomu, na který ukazoval Norman. Byl vysoký asi dvě stě metrů. První patro začínalo až v deseti metrech nad vjezdem do podzemního parkoviště, které bylo

poštěž vchodu do recepcce hotelu, která byla opravdu honosná.

Vysoká hala s křišťalovým lustrem jí poskytlá průchod portálem přímo dovnitř ní. Procházeli černo-vinovými čtvercovými dlaždicemi, které byly poseté neobarokními skřesly a stoly.

Dokud se nezastavili u saténové recepcce a neoslovila je mladá krásná recepční s

prosvětleným v levém oku, z navštívníkovy pohledu vpravo.

V malé číselnici nasazene před jejím okem

pryč zděla sociální síť. Alex si ho prohlížel v zrcadlové pozici.

"Ženská," začal, "co mám se ubytovat."

Robert se na něho podíval podrážděným pohledem, asi až měl rakvíně zbytek klavíru státi za ním, a spíš se ažasle rozhlížel po útvaru haly.

"Dobry den panove, vitam vás v hotelu."

"Moo and a," pozdravila je chladně jako stroj, "meh byste zajemc jako pokoj?"

Alex se vsml, že jen zasněný pohled z neustálých
vstřebávání, dat se nezměnil ani jeho nerudným
chováním.

“Pro pět,” promluví, tentokrát Robert

“Pro takové návštěvníky jako jste vy, máme
pouze šesti-lůžkové pokoje,” informovala
recepční

Sociální síť v proxy oku aru se vytratil a místo
něho se na vteř na objevila modře nasvícená
plocha, poté ji přerostlo okno s programem při
záp s hostů do systému hotelu

“Hlavně ať tam máte terasu,” ozval se znovu
Alex

“Jině, než s terasou nemáme,” uistila ho recepční
a v zápeti dodala: “Platí se až při odjezdu,”
podala jim syntetické oko s číslem 66.

“No doufám, že nezkrachám,” zasmál se Alex
při přechodu k pozlacenému výtahu.

V sích do něho nastoupili a nutně se sune k
recepční, od které zrovna praší. Tentokrát byi

vepředu. Tony s Judem. Tony měl ruce v kapsách. Já de se pravačkou držel evačky nad nudičkami. Pak se před nimi dramaticky zavřely zlaté dveře vytahu

Apartman byl perfektní. Prvního dne Veliky s jednou ložnicí navíc

"Jen si sem hodíme věci a jdeme se někam naobědvát," zavlečl Norman

Nikdo neprotestoval, všichni už byli hladoví

"A nezavolaš si pokojovou službu?" ozval se nakonec Tony

"Ně! Já se chci jít podívat po městě více, přece jsme sem here takovej kus, abysme žrali na uctěla. To uděláme zítra s kocovinou," řekl svůj názor Judy

Tony na to jen pokyval hlavou,

"Kurva! To je paráda, tashie libovej pokoj jsem vždycky chtěl," křičel Alex ze svého pokoje

"Taký máte tak obří postel?" Ozval se i Robert z to to svého

"Budu na nepotkat dvě bohaté sestry najednou!"
Zabil situaci Arty. Z ostatních pokoje se ozval
smích. Pak se seslil v obýváku.

"Kam na terasu?" Zůstal stát Tony s otevřenými
usty, mezitím, co se ostatní rozeběhli k ní.

Norman se dostal k posuvným dveřím jako první,
ale Alex s jeho vysokou a svalnatou postavou ho
odstříl, vzal za klíka a tu otočil do horizontální
polohy. Za dveře zatahl a odsunul je od sebe.
Všechni se nahnuli na terasu, to už tam přišel i
Tony.

"A tady budu píchat třetí!" Zašel Alex u
výhledu na místo z třech úpatí a hral se vším
po rty položeným dobře stýc, jako by ji už teď měl
opřítou o stěnu terasy.

Ostatní to zase podávno. Alex byl zatímka ten
element party, který představoval její sílu.

Rozešli se po městě Moorland a z výšky. Viděli
budovy architektury podobné nejmodernějším
kristalům, transaresty mu itmediálních a

technologických značek - nakouslou hrusku, andro da. G 613 a tak podobně. V celé pětici zůstal po hled viset na velkém křiži zavěšeném na mohavé budově růžových barev.

"Tak co? Jdem na to jídlo?" zeptal se Norman vedle jedné ze čtyř patem, která na terase rostly z masných květináčů s antickým vzorem.

"A kam?" Odpověděl Robert na otázku další otázkou. Norman jen zvedl ruku a ukázal na jednu restauraci daleko dole v nějaké ulici, která svítala neonem.

"Moo?" podíval se Judž.

"Tam ještě nebádá a má nejlepší nové steak na světě, tak až nikde," zrecenzoval Norman svůj první dojem z restaurace takhle z dálky.

"Mňam deper!" tenhle kus fláckoty zavřel tubu i Alexovi. Ostanu jen mlčky přikusovali. Kolem jejich vystlaného boxiku pro uložení krásné ženské na čtyřkolečkových bruslích a rozvážely jídlo.

ostatním zákazníkům. Neustále doplňovaly různé omáčky na stolech a nebo cokoli, co si někdo objednal. Měly to nadskladně na všechny kolenní jediči a popíjející i děti en litay ruoc. Rozhodně nejlepší steakhouse, ve kterém takový kdokoli z návštěvníků. Na stěně měli pověšene různé známé osobnosti z celého světa, které se nechali vyfotit s někým z této pětihvězdkové restaurace. Od dalších vyhlášených kuchařů přes horeč, muzikanty a umělce po prezidentky prezidenty. Všichni byli drahotně orámováni. Robert si je všechny k prikazování to to. Tímto steaka, který dostal s křenovou omáčkou originální receptury, prohlížel. S každým soustem ho to víc a víc fascinovalo. Nic takového ještě neochutnal. Dojel a spozoroval směr na patou hodinu. Tak, jak se sluší a patří. Sledy přišel, jedinou krouživostí a vřelostí a druhou dala švih do pojezdu.

To ji už chytl

Alex, který seděl takv na kraji boxu naproti Robertovi

"Omluvte slečno, mého přítele ze se chová tak netvrdě, ale musíte mi představit seřkacha e chytl se zase inned Robert situace. Slečna se tvařila dost rozpačité, ale kdž ji Alex pustil, nakonec se usmála.

"Ano, zapisté," zařbila se na ně svými růžovými rovnátky

Mezitím, než je dovedla ke kuchyni, tak si Alex s Robertem všiml toho, že má servírka

agumentované nohy na čtyřech kolečkách brusle. Proto jezdily tak profesionálně

"Ně žkneť 53 př 5m!" řekla a otevřela jim do ne itaje dveře s kulatým okýnkem v úrovni hlavy

Uprostřed kuchyně visel zavesený mladý břecek, kterého pomalu odřežovali kuchaři svými argumentovanými rukama. Proto, tak čerstvé maso a profesionální personal

"Fuka-mí. Mam tu hosty!" zavolala dovnitř do kuchyně

Za necelou chvíli z ní vyšel asiát ve středních letech s úsměvem a svým robotickým prsty v gestu perfectu.

"Máte vytečené náteky, lepší se v ještě neped pochvalil šefkuchaře Robert.

"Díky pane," přidal pochvalu srdečnosti baka-mu.

"Uděláme si taky fotku na zeď slavy?"

Vyžadoval se Alex.

"Dobře, Ju-ve?" Prosim fotku!" Zvolal Fukami na jednu servírku, než právě projížděla kolem.

Ta oblohou zastavila své čtyři kolečkové orby a trojice a z kapsy vytáhla malý polaroid.

"Reknete syt?" Namířila ho na Roberta a Alexe, jak obklopují šefkuchaře stávkující z obou stran.

"Feta!" ozval se Alex do brýsku foťáku.

Z polaroidu vyjel fotka, servírka ji vzala a Alex si ni zatřepotala.

"Tady panové," podala jim ji.

"Ale já chci být na stěně slavy," doprošoval se Alex.

"Vy vůbec nevíte kdo jsem," pokračoval, "jsem tajnej agent, něco jako James Bond!"

"No tak Alexi, to by stačilo," zachraňoval trapnou situaci Robert.

"Děkujeme a dejte se na pokácení s medaionem," smál Alexe Robert směrem k vchodu.

"Panove! Ještě zaplatit," ozvala se za nimi servírka a ukázala ke stolu, kde předtím seděli.

Tony, Jude i Norman natahovali krky, jak vyhlíželi, kam se je ich dva kamarádi poděl.

"No vídáš to! Málem jsem kvůli tobě zapomněl zaplatit," bručel Robert, když mrl po boku Alexe ke stolu.

"No kde jste?" vstal od stolu Norman.

"Utrá si habu," podal mu ubrousek Alex. Robert si prohlédl účet a přiložil k němu několik bankovek, aby zaplatoil na dysko.

Vyšli ven z restaurace a Alex podal Tonymu fotku s kuchařem.

"Hugty, to je ten, co nam připravoval jídlo."

"Jo, přesně ten," zazubil se Alex a nechal forka dokolovat přes Jadcho i Normana znovu k němu. Zastřelil do penězky a tu si sehnal do prvních kapsy jeho černého saka.

"Jen si vezma práci a jdám!" křikl Robert za sebe na chodbu hotelu, ze které vešel do apartmanu. Už byl opilý. Předtím na uaci vyplil tlášku vína na náměstí s kašnou, kde také trávil svůj čas v Moorlandu spousta lidí. Parheličkolo, tam taky poprvé a nebo kouřilo před venocem do velkého kasina.

Robert zasedl do svého pokoje a otevřel skříň plnou vyskládaných peněz. Zpod postele vytáhl svou koženou tašku značky Frizl Parry a nandál do ní půlku obsahu skříně.

Brašnu uzavřel zipem a hodil přes ramię to.

Vyšel zpět ven na chodbu hotelu, kde krotil svou trpělivost nedočkavý Alex.

"Všechno máš, tak jdem," zavýzl.

Kasino bylo úbrovské. Uvnitř vypadal o smrad
jestě větší, než ov člověk zvenku ceka. Pěnice se
svým žetony nejprve zamířil k ruleté

Zrovna padla čtyřka a žena, která stála na severní
straně kulatého hracího stolu, zajasala. Zaměstnanec
kasina ji obohatil o vyhrané žetony a ona je
rovnou zarovnala na červenou barvu.

"To je odvážná sázka," komentoval její počínání
Tony, který se postavil vedle ní.

Žena neodpověděla, jen se nějak nejmáre
zatvářila.

Tony tedy vsadil stejný počet žetonů na černou.
Norman vedle něho se na něho jistě usmál, asi
že vsadit dobře. Čert, aby se v něm vyznal.

Ostatní ještě nevsazeli, pouze pozorovali.
Když pak roztočil ruletu a vyslal do ní kuličku. Ta
se chvilu točila dovnitř okolo slene centrály, až
nakonec přeskočila dvě jamky a zapadla do
zelené naly.

Alexandr s Judem se ruzesmal.

Žena zatím měla oblečej schovaný za slunečními
brýlemi zahoupala svým velkými poprsím v
sátech a otočila se k odchodu.

"Počkejte skleno," zastavil Tony. "Měl bych vás
pozvat na skleničku."

"To sčunu příměnně překvapit a tak se usmála.

"Ve pít pouze cognac, pot tan," pronesla
podmyněne

"Dobrá, poďme k baru. Já jsem Tony," podal jí
ruku

"Lžny," stiskla mu i prýně

Mezitím, co Tony bálil Leny na baru, čtyřka
Normana, Judeho, Roberta a Alexe chvíl.

roztácela ruřžu. Po několika vytozených tisících
se ale přemístila k black jacku, každý k jirk na
stolu, aby se neobírali navzájem.

Chvíli se to počítalo jedna radost až nakonec
Norman přepočítal a prohlásil jeden bod vše, co
si do kasina donesl.

"Tak co?" ptal se posměsně Jude, když za ním Norman došel s prázdnými rukama.

"Ani píču," zakroutil Norman hlavou.

"Přinášiš smůlu," dodal Jude a zabodil své karty, které taky poprvé za celou dobu přepočítal.

"Jo to. Sotrv, pi da ven se někam zhlít," řekl Norman a odesel.

Jac s s jznom uchychti

"Tak se mi to libí!" bouchnul vedle do stolu Alex, který právě obral druhého protihrače.

Vzal si žetony a hrst a odesel od stolu.

"Kam půjdeme teď?" zeptal se Jude to.

"Počkej až jak dohráje Robzrt."

Robert celou hru obchraňoval jednoho staršího chlapka s koží nym doboru kem. Vypadal na

jižana. Nakonec ale chlapec vyhrál nad

Robertem dvacet jedna black jack, a tak si

Robert odnesl jen své ještě třicetivtečně naplněné příruční zavazadlo.

"Tak kam tžď?" zeptal se stejně jako předtím

Alex

"Jdem na bzdny!" navrhl Jude.

"No, proč ne," odpověděl Alex a tak šli. Sedli si vedle sebe a sázeli žetony do automatu stejně, jako si nechal přinášet drinky.

Známeno se v té opilosti zapnul hlasitě jackpot a z automatu začaly letat konfety a hmat famfary. Světélka navrchu problikávala a na displeji behala ohromná částka v kreditech kasina.

"Kurva to mi pověz, čím ten automat je?" zeptal se už na káry Jude, který se motal kolem barové židle rozmístěných všude před automaty.

"Tvoje ty idite vožralej! Vyhral si jackpot!" radoval se Alex a necitlivě objímal Judeho. Ten v něm cítil reaktitu už jen zášť. Robert mezitím vyhlížel přičinělost někoho, kdo mění starosti automaty, ale místo toho spatřil někoho z kohosi se mu na vrtnutí zvedl záadek.

Korzi nprosila že ta z večerisi noci jak j odtahli z parkoviště před Cashbedovým motelem "H31' 555 Je tu ta ženská!" začal na opilou dvojici

"Cože, jaká ženská? Dej pokoj, vy dva, dyt' si už vyhráli balík jako kráva!" Nechal se tou vyherní moneckou ovládnout Alex, asi nejvíce ze zbylé trojice.

Ve stejnou chvíli, kdy přišla zaměstnankyně kasina pro vystavení šku, Judovi se Robert vydal za tou zahadnou ženou, kteru pñedesle noc nejspis zachránili z věz.

Apoñ takový měl pocit

"Pardon, nevím, jestl' si mně pamiatujete ze vědecká, ale

"Dej si odchod!" Odrk a ho zahned

"Prosim?" Zarafil se podrážděné Robert.

"Řekla jsem, dej si odchod," zopakovala.

"To s, teda vyprosím. S přáteli vam zachraníme kejhák a vy mně ještě pošlete ke všem dertum," hla točil se Robert

"C-há," nechceht a se, "vy iste mi teda doslovny zachráníte. Vozíte si tu bávu nejvčs m kasinu v Montand a budete tu ze sebe deat svatebu."

"Tak paní, ten naraz autem včera v noci vám asi krapet začlo mal s uvažováním," zašel do ofe izny teď i Robert

"Co s to dovolajes ty Ladiku," obrátila slovní přestřelku teď 2253 ona

To už se začal i persona i hosté otráčet.

"Koukej mazat ty hurane vidlačka," ještě víc přidala

To už si to k nim přeshlapoval jeden z ochranka kasína.

"Musíš vás oba poprosit abyste neproděná opustil naše kasíno, toto chování je zde misně zakázáno," ohradil se na ně sekuritak.

Zena ma chrsda do obličej svoje manem a než se stihla pohnout už mu visela na rameni a kopala nohama, vřískala a fackovala ho, kam dosáhla.

"Pustte mně!" Vola a na všechny světové strany

"Pomoc!"

Roberta to pobavilo a jen si užíval je i poslední vykřiky

"Panic vyprosam take, opocni se za chto zady
dalši z ochranky."

"No dobre, jen skocim támhle za kamarády,"
otocil se k mstu, kde jeste před chvílí stal Alex s
Jadem.

Už tam nebyl.

"Pro mite panic, ale musím vás vyvest z kasina, s
příteli se můžete sejít venku."

Nedalo že nic dělat.

Alex držel jeden konec velkého řetku naproti
Judovi, který svíral druhý konec. Stáli před
fotografem kasina a culu se na všechny, kteří
fotografovali dnešního jackpotu přihlíželi.

"Kde jsou ostatní?" Zeptal se Jude, když vybral
jackpot na kase.

"To nevím. Zavolám jim venku," řekl Alex, ale
nikdo z jejich tří kamarádů to nebral.

"Co s těma penězma u děláme?" Zeptal se Jude.

"No co asi! Jdem sehnat mndže a berem je k
nam na hotzi."

Tony došel k baru a pokynul si cosmopolitan a
gum s teníkem. Vypiček u skla mu podal Tony a
posadili se ke stolečku v salóňku, na gauče.

"Už mně tč. tu pěkně znáš na sráž." začala mluvit
první Leny.

"Každý v tomhle městě trpí kyberchoadru
všude je to nějaký kybers nejd. Už tu z toho
chytám kyber závrat." na chvíli se od ní a svu
cosmopolitan a poručila si další čisťáci co zrovna
procházela okolo.

"Odkud puvádaš jsi?" Zeptal se Tony po tom,
co byl jejím chováním leče rozhozen.

"Narodila jsem se tu," pronesla chladně Leny.

"A to nejsi zvyklá na tyhle super high-tee věci a
to, že je tu draho?"

"Můj tat. byl kdek. pomáhá při vzniku tohoto
mesta. by to spoluzakladatel kripomeny díky
které to tu nabývá na cenu. Valonizace. Penze
neřešíš, žiju si na vysoké noze, ale ty
augmentace a celková kybernetizace tohoto
mista, mi přechází už na mozk." 16

Co ty? Z jaký jsi bezmetropole?

"Bezmetropok?" Masel otazka zaprvym
ginem s tonikem.

"Promiň za můj jianó, to je modlandština, na
dštinu to má víc interpankek. Je víc punku."

Konečně se jí objevil úsměv na tváři.

"Měl bychom jít odsud pryč, možná bys mi to tu
ukázat, když tu bylš celý život,"
navrhl Tony.

"To je dobrý nápad. Měl bychom vypadnout z
toho dě křivince. Jen to dopřu a skočím si
tamhle k rauru pro kufizek, snad nebude
sakovat es," jak řekla, tak Leny udělala.
Tonymu se zdálo jako fajn holka, ukecaná
rebelka a rodila moos and'anka. Takový kombo
ještě nezahl.

Docupitala k němu s plastovým kelímekem s
kurecím střípsy a vydali se společně ven z křiviny.
Tony se ještě ohledl za sebou na křišema, ale
nikde je neviděl.

Spokojeně řekla: "Jiřte ve společnosti Leny."

„Vidiš j3? Ty skřety vopřel jak si tu důležit-
sto ej.“ kyvla amaštenou bradou na sekuntky
kasiina.

„Jo vidim je jsou drsný,“ okemizntovat 3 Tony

„A tomhle městě je to samej takovejhle kyklop,
podle mine tu na i ochranka ochranka. Mělo by
se to tu víc lenonizovat, bejt víc free.“ žvan-la
Leny

Tony se na ni jen usmíval

„Ty mi přej es jako takovej laftak,“ doslo tema i
na něho samotného

„Kdo?“

„No člověk, co hodně cestuje. Lufták je ten typ,
co furt někam lita ale to ta řekla jen proto, že
jsem opilá.“ zachvchtola 33 sama sobě

„Přijel jsem sem s kamarady na par dni t3510u
jednoho z nic,“ objasil svou situac Tony.

„To jsem si přesně myslela,“ řekla Leny.

Už byl venku. Tony ji pomohl nandat do svého
kabát, který s předtím nechala podat z šatny.
Měla červenou hlavu, která svítila z dálky.
"Hele, co mám," vytáhla z kapsy jakési svítilko,
laser s modrým paprskem.
Striskla tlačítko a zasvětila čtyři sta dvaceti
úhlovou kameru na roh ulice.
Začala se tomu smát. Vzala Tonyho za ruku,
jeho bundy a rozeběhla se na roh ulice.

Tonymu nezbyvalo než se přidat.

"Takhle rozjezdíš všechny?"

"Vždycky," přikývla Leny.

"Hele, tady tu budovu má nějaký adaman, jsou to
kanceláře. Znal se s tátou.

Támhle ty supermarkety vlastněj agrobaroni
podlehnajcí buranokrati mluví o Moolandí, je to
dovoz. Jednou jsem tam šla nakoupit a nějaký
bramboroid se na mně špatně podíval, tak jsem
mátlala ke řadě. Ještě mi musel zaplatit bříselec,
protože mi tím v tom koleni louplo," začala se

znovu smát.

"Proč mi to říkáš?" Zeptal se, a nejspíše Tony

"No, to abys chápal, jak to tady ve městě funguje. Zkrátka, kdo má víc moolarů, ten si může víc dovolit."

Tony si zapálil cigaro

"Nechej, aby ti můžet, že jsem nějaká komerční hokejka, jsem moolandánská. Vyrůstat tady a žít tu je něco, co ti nedá jen tak zažít," sklopila oči

"Kam rada chodíš, odkud se vidět na město?"

"Na střechu, uhlí centráku, nebojs se vysek doufám," podívala se razavě

"Najiz," vyfoukl kouř Tony

Prehazoval pod kamerami zaslepenými Leninym

laserem, blůda uhlí kaluce arsky objekt. Nebyl

nejvyšší, ale byl postaven na vyvýšené jedné

části města, takže na jeho střeše byl

nadpozemský výhled na celou Moolandii. Dali si

tu polibek pod padajícími hvězdami.

"Na, dej to k čumidre," podala Lony Tonyma její syntetické oko na ověření totožnosti vpuštěn do bzu

Vpadl dovnitř a visněvě za sebou zabouchl dveře, na kterých se líhali. Potom se jejich pozice po ožila do vodorovné polohy na postel. Tonyma zamrzl pohled na odraz jen samých v zrcadle přidělané na stropu ložnice.

"Co to je?" zeptal se Tony s hrnkem kafe v pravé ruce, zapalenou cigaretou v levé a odrazem prvního silně černého brskavého pohledu na zeď obyčejná polepenou všemožnými papírky a mapou světa zaspěndenou barevnými provázky.

"Cicada tři tisíce tři sta jedna. Neslyšeli jste o tom nikdy?"

"Ne, co to je?"

"Je to kyberhadanka. Největší zinačák internetu, od čloa je to vlnka. Zauvážím se tím už několik let. Lustřím skryté indicie a snažím se přijít na

pravdu.

„Teď jsem zdědila po tatovi stejné tak i kreativní účetnictví.“

Jen jsem se masele. z jeho chyb naučit vyhnoat se daňovému čestapě.“

„Ten vy mlkel. Jen si v ticha a daňském županu prodlížel tu zeď p nou detaiha, které daval smys, jen a pouze Lemy.“

„Promiň kotě, ale už budu muset jít. Kamoš na hotela mně schání,“ zamrl přichozi hovor od Juteho.

„Jestli se mi nezveš, n jdu si tē,“ usmala se na něho s eji az druhou horkou kavou v rukach.

Lony za sebou zavřel dveři a šel směr em k vytahu. Lemy si mezitím na hlavi. nažadua konzoly s trochy a vysilacem.

Norman vyšel z kasina. Rozalēdl se a přemýšlel, zda se má dat vpravo nebo vlevo a

Nakonec zatočil doprava. Tam, kde se lamal stín se svitem měsíce a zamrd v uněez

Prochazel město plné baru, hospod, luxusních obchodů, otevřených i přes noc. I zkratka vsedla na co si vzpomenete v tom ne dražším městě. Castro chodí k panenkám, kde se zdálo, že by mohl někdo kouřit travu, ale nikoho stále ne a ne najít. Vlastně ani nevěděl jak to tady s návykovými látkami je.

"Hej chlapče, nevíte jestli je tu někde nějaký coffee shop?" Zeptal se

"Jo! Máš nobil?"

Norman mu svůj podal. Chlapek mu na něm něco vytukal a už tam měl nastavenou GPS až ke coffee shopu

"Díky, jsmel se na něj Norman se svou zrzavou bráčkou

Otevřel do něj dvíře a radoval se z toho, jak tu okolo vonelo. Proste super. Došel k prodávace, byla docela dost pěkná, taková mladá holka s piercengem na kořeni nosu, tam, kde je delší kůže.

"Dobře," pozdravil, "proste, vyčistím toho

bluce ch3323," ukázal na něj

Ho ka nerekla ani s ovo a navázala mu to

"D333t moofaru." a podařa mu to, co si žádal v
slekl

Zaplátil a posadil se do prázdného boxu

Podrtil, zamotal, zapálil.

To bylo bílé. Otevřelo mu to uši

Zaposlouchal se do konverzace vedle, aniž by
doopravdy chtěl, ale ten blus nesel přeslechnout

"Dnes pry zase Staev dělá party a ni doma."

"No, je jasny, že to nebude žad na klobasová
party."

"Ty si tedi ne Staev z by3evca ka ale zame ena je
stejně spíš na holky."

"Ty si si tu spala, co."

"Nechc' tach me kelisovat."

"Na ni ne ac taky jedna tatela... Klausův h nar."

"Jakože, ti vzala pero?"

"Do huby."

"Bože ty si kloaka n. male ona slyšet, tak od ni
dostanes kartu."

"Jako kredit n? Haha."

"Ne ty idíte! Cyrcnou. A už by té k sobě nikdy nepustila."

"Co je na tom, stejně tam chodí celá generace Moolandie, co s ní tady vyrůstali."

"To je jedno. Děla to proto, že si to může dovolit, její tatínek byl mistru knotr."

"Jojo, o tom jsem slyše, developeř."

"A co její sestry?"

"Po těch se snad zříhla zám."

"Slyše jsem, že jedina se zamotala do nějaký kriminální skupiny."

"Jo to jsem taky slyšel. To je ta, Fiona."

"Ne! Fiona se j. říkalo, protože byla z nich těch nepošklivější."

"Dyť to jsou nejkrasnější holky Moolandie."

"Pokud tomu chceš věřit."

"Stacy je hrozná dávnka. Fiona prý osrkala, když upad do bezvědomí po tom, co se předavkoval herakem."

"Fuj! To není snad možný, to je kec, ne?"

"Říká to Bob."

"Jezis! Bože. Peniaze mne vyburdavas. Dyt je to dnohryz."

"Ja j napšu, jak to teda dneska je."

Norman jen seděl, a potahoval z amoraneho jointu. Přemýšlel si nad svým, nebo se alespoň snažil. Nad tím, jak se asi mají jeho rybyčky doma v aquarku.

Došel znovu k obsluze coffee shopu, když zrovna na něj promluvila ta holka od vřdiř z boxu.

"Hele ty!"

Norman se vyděšeně otočil s nechapavým výrazem.

"Chceš s náma na party?"

Byt ve středu vězaku byl ohromující a navíc byl plný bačonků s hlemem. Norman to poznal hned. Některé byly nalepené na stropě a jiné se jen vznášely připeletné na stužkách ve zatanové barvě. Ta trojice, co ho nabrala v coffee shopu byla víc, než v pohodě, takže se s nima vlastně ani nebal.

Naopak, ho to bruta ně dostalo. Cestou, kterou musli, popsali jako za rohem, se ukázala přes půlku města, ale aspoň měl čas nabrat něco s sebou. To se tak přeci dělá, když k někomu jdětz, ne?

Každý z té čtveřice měl v ruce jednu, drahou flasku – at už tvrdého a kolího, nebo sampano, které se hned po vstupu do patrového obyvu bouchlo. Spunt rozo l jedno světo lustru a v ten moment vtryskla z reprásk trapova pecka, takže nikdo neslyšel řev. Stary - maitello bytu

Zvrto se to

Vsiehn, c hlasy i p bývají lid a už předtím jeli tam bylo moc. Najednou se objevil nějaký bahček na stole a po otevření se z něho vysypal prasek.

Pak Norman otevřel oči. Už bylo ráno

Prohudili ho hlasy. Uvědomil si, že e celý přeležely na kožené pohovce. Hlavou dovnitř

Či ten smrad s rad proprde, ne když

Ale nechcelo se mu zatím zvedat. Byl zmrzlý. Tak tam jen tak ležel a poslouchal.

"Dobrá kocka v prášku" někdo pochválil, asi, ten zbytek zboží na stole

"Dík," potlekoval Stacy hlas.

"Jseš kočkata, Stacy," řekl někdo další.

"Nevíte, kde je moje kožopaska?"

"Ty vole támhle je!" Někdo ji přidělal k hečlovému balonku."

Mistnosti se roznesl smích

"Půjete mi něco, čím to zčistí m!"

"Ne, tady se strílet nebude!" Ráčil hlas Stacy. Hned na to, se ale ozvalo ohlasující prasknutí balonku..

"Kurva! Snad sem něco řekla, ne? Kdo to byl?"

Dupala Stacy po obyvači

Norman měl hroznou chuť se otočit, aby se podíval, co se děje, ale neměl na to sílu

"Das nic to byl!"

Lidi v pokoji se smáli

"Dásmě, ty ses takový hýtr!" křičela Stacy
"Vypuště Kajinka!" Zakřičel někdo na oplátku z
horního patra šiš avé

Do toho ticha herakoveně dopřeto kdvi Stacy
mlčela, protože nevěděla, co přijde, se ozval
znovu smích

"Panc boze! Co ti to provedli Lu óv!" rozbřecela
se Stacy a padla na zemi, kde frukala

To už se Norman konečně rozhodl, že opasí
gagcing, aby se podíval co se děje Š to zhubl,
a četl to

U stropu, tak šest metrů vysoko, se vznášel malý
kr sark pri notav k několik sa očkám her a
Norman se začal strašně moc nahlas smát, jako
by se z něho vypustila několik let zadržovaná
cufone

V tu samou chvíli zjistil, že to asi nebývá čejtiny,
fakt to tu celý smrdělo hovnama.

"Co to je za šmradi?"

V tu samou chvíli, jako by mu došlo to, co si

nec měl přiznat už po otevření očí umřel sám
sžbož

"I Irak vořž," ozval se někdo z přísedících
velké to gáče, který dle v ruce knihu s titulní
stranou nadepsanou Domyruckym

"Ia mych rek že to spis smrd to kn žmo ty knihy,
co držiš," ozvala se holka vedle něho.

"Co to čteš Tracy?"

Tu nezstála ne povědet se znovu ozval hlas
Dásmě z shora.

"Chyť Stacy"

Ozval se prudce v zdachovky kterou držel
Dásmě a s přesnou muskou posmrdoval
Lugyma a praskly dva balonky Lugy se
konečně probíral ze zasněné prohládky pokoje z
výšky a začal kňourat

"Dásmě! Dásmě! Lugy m lakt ngajoj!"

Dásmě nabí v zdachovky a znovu sestřelil
balonek to tokrát až bez jediné části peška
Dokud všechny balonky nepostřelil a Lugy
nepadl celá do naruce vystrčené Stacy za
viděšených pohledů všech přítomných

"Dásmě ty si takovej feťák!" křikla po něm
Ostatní to dost pobavilo, i Normana

"Dig tal n feťák!" křikla volka z gíttet s morilem
v ruce, z kterého zatím celou dobu nestrbla oči

"Čam, Dřezian to poustnul na net," podala svůj
telefonzo přisedici.

Ta začala brečet

"Píco, sama jseš díó tá ni feťacka a k tomu i
opravdova!"

Ozval se někdo z horního patra

"Přestaň čapkovat Dřeziane! Celou noc tak
mate spolu s Dásměem ze všech čunícký
nedivla bych se, kdyby jste si je navzájem
kouřili," ozvala se na ně Stacy

"Aspoň ne sem takovej coklistaj k ty šu nicnava
lizar finda vod toho kokršpaněla určirě."

"Takové cochtán!"

Smály se Dásmě s Dřezianem, tomu, co jestě
nevymysli

"Bože, vy jste fakt idioti!" pronesla snad jen sama
pro sebe Stacy a zapala si cigáro

"Vid' nebo? Tady ty budeš enom mŕj, až se neboj," povidala si s pejskem.

"Hej poklejte mi flis ner" ozval se zase Dasna zeshora.

"Až mne přestanou takhle flemit, seš fuk a ráz teak!"

Rozčílovala se dál Stacy.

"Promiň Stacy, ale za to může ten fofiprach od tebe - kterým se tu všichni ceou nox sjezdíme," zkoušel se Dřezian vymluvit.

"A co minule, jak si mi tu zblbl ty věci? To si měl vlastně drobeni!"

"To proto, že si tu měla hladovou akci! Už si někdy zažila hlado,et?"

Křičeli na sebe Stacy s Dřezianem skrz jedno patro.

"I liz už je z toho grupentwit!"

Ozvala se znenadán, zase ta holka s telefonem.

"Z toho videa se psem?"

Naklonit se k nim zbyli osadníci čau,če.

Samozřejmě to bylo to vidět

"Jo, to byla dobrá hmatka!" Rozkřikl se Drezian,
když konečně šel dolů.

Vzal flašku ginu a pořádně si z ní přihnul.

"Promiň Stacy, ale ty víš, že jsem gastronom a
když na party nemůžu jít, tak přijde sáňce. Nejsi
jedna, co tady ve městě dělá privátní party pro
obyvatele Moolandie."

Stacy po tomhle jen sklopil oči, hlavu a potáhla
si z cigára.

"Tys byl se mnou Dásmiér, ne?"

"Jo a. Byl."

"Pamatuješ, jak jsem tam chytil to Hzinzovo
dilema?"

"Jo!"

Zavrtal se to na společné smat jako uplhy dle m.

Společně s nohou Dásmiér, dopadající na

podlahu přizemí pod schody, nad kterými celou
dobu byl na No miana dopadla taková kocovina
jakou ještě nezazl

K tomu znova začal vnímat ten odporný pach
všude kolem v tomto bytě

Měl by se jít projít

Dal všem tu sílu, co měl do pohybu, který ho měl
postavit na nohy. Místo toho, se ale jenom
posadil

Sakra, jakto, že to nřdž

Tezka ce oncka

Všiml si, že za gaučem na kterém sedí, je
skleněná stěna a za ní terasa. Byla pekna, ale na
jejich apartmánu neměla

Čiast teď kluci dělaj

Vstul si, tektonizimov, stráž, že je vytrv
končně se postavil na zdřevěnělé nohy

"Tak co, chlape? Zajdem se ještě zrefkovat?"

Zeptal se ho. Dávně přátelky bez zubů. To ale
Normana jenom rozhodilo.

"No netvař se jak čurymrd!"

Ozval se na něj ještě než stačil odpovědět, ale
stýzně ani necítil

"Ty vole, já sem snad čaroslepeč," ozval se Dřezián na kolenu na koberec u stolu sá srolovanou bankovkou mučiarů u nohy. O celý dva centimetry se nemohl trefit tahem jeho chřípi.

"Hele, tebe jak tě moc neznam," promluvil menadani Stacy na Normana.

"Bež se kouknout do černé knihovny, jestli se tam někdo nepředavkoval," a navedla ho jeam v vascitým ukazovákem směrem k nepřivým dřevěným a absolutně nevksným dřzřim.

Norman se tedy trzivým krokem vydal k těm dvěřim a vzta il ruku na těžkou kovovou kliku v podobě mosazného pů. měsíce.

Nejprve zatahl, aby zjistil, že nemá dostatek síly je otevřít. Napodruhé to ale přehnal se soustředěn m a tv dřeře nalem utřhl z pantu.

"Hej!" ozvala se na něj kriticky Stacy.

"Dávaj bacha."

Norman kývl svou zrzavou bradkou.

Poté udeřl krok do velké místnosti kulovitě tvaru, kde byly jen uprostřed všech těch police s knhami a spícími lidmi u stouček spirálovitě schody do dalších patř.

Zpoza těch schodů vyšlo stvoření stvořené z ohně. V těch požáravých plamenech se na něho snálo s prázdným očima přejímající prospasti.

Vyděšením vyjel, vyskočil ven z prostoru knihovny a bouchl za sebou těmi dveřmi, které s nimi měly takový problém.

"Doprděle! Snad jsem něco řekla!"

Vstala Stracy z podlahy a L. a. g. na něho začal stekat.

"Co se stalo? Je tam někdo mrtvej?"

Norman jen mleel – nebyl schopný slova. Stracy naprosto v klidu otevřela dveře do místnosti. Nakoukla tam.

Pak je za sebou jen zase v klidu zavřela.

"Všechno je v pořádku, nevím, co se ti děje, ale musím tě požádat, abys odešel."

"Co ste n to da z drogy?"

"Hele nověok."

začal se na něho smát Dásník

"Prosímte, to je jenom herak. Dásníci, přestaň si
furt ze všeho dělat prdžl,"

začala natahovat Stacev

Norman byl chladný. Opravdu hodně.

Otočil se a odkázel z bytu tehle krávy

Jak procházel tím ovšem ven, všiml si otevřených
pokojů, kde všude polehávali lidi na postelích
nebo gaučích. Vedle jednoho z nich si všiml
sto lá, s plastovou krabičkou ve které plavala

nějaká tekutina a vyčnívaly z ní i hřebíky

Bouchnu dvěma za sebe rohodky zpropadeného
bytu i jeho návštěvníků, či majitelů a konečně za
sebou nechá ten ex-pornoj gmrád, co se má na a
ne uvolnit z čichových receptorů.

V kapse s peněženkou našel sacek se zbytkem
máxy

Venku na ulici uprostřed města se vydal od
toho do baru doprava. Byl v nějaké čtvrti, co
vůbec neznal. Smrad opiového doupěte se
nahradil spaleným tukem poulicních prodejců
různých chutíovek u stánku s kolečkami.

Většinou to byly takové mezinárodní klasiky jako
parek nebo bruska v županě až na jeden kříd stál
chlapek s maskou koně hlavy. Měl zapnutou
hlasitou hudbu a nabízel žabu v testéku.

Norman se zastavil, aby zjistil, zda je to opravdu
to, co vidí. Zaplatil za ní a rozdlonil se s děsivě
usmívající maskou koně. Utomil kousek zakva-
zlost z zavinutí je gamova z zavinutí. Chutnala
samo-sládek. Testéčko bylo z aras dove to maso.

Asi první věc, co mu zatím v Mooland
do pravdy nechtěla.

Skřez mnoh viděl nápisy jako dronerie,
augmentologie, dojmoogie, diskonteka,
informační šaman

Pokrač, informační šaman. Tím potřebuji

Vyšel tedy po čtyřech schodech k otevřeným dveřím a vešel dovnitř. Nejprve musel odhmut černou těžkou rtonu.

Pak spatřil modrý oheň dole v kotlišti a zarostlého chlápka, co tu mstil s mobilom v ruce.

„Dobry den, hledám šamana,“ pozdravil.

Norman.

Chlapek zamkl svůj telefon a strčil si ho do kapsy.

„Parlón, to sem já. Dobry den,“ podal mu svou pravačku, chlapek, co absolutně jako šaman nevypadal.

„Potřebuju se dostat do hotelu Moolandia, netuším, kde sem.“

„Aha ano, já vim, máte vybitý tázáfon, že?“

„Jak to víte?“

„Vim všechno. Taxi jsem vám už objednal, za dvě minuty bude přímo před vchodem.“ zastřel.

šaman ruce do kapes a zadíval se do ohniště.

Norman se tam zadíval také. Znovu se na zplavena začal přímo před jeho očima.

zhmožňovať obľúby toho stvoření, čo viděl v ta
knihovně u Staev

"Nebojte se toho," položil mu šaman ruku na
levé rameno.

"Jed'te do hotelu, přátelé už vás hledají a
postrádají. Jen ne neříkejte a rovnou běžte
otevřít to šampaňsky, co máte připravené a
nacítlazené v lednici od pokojové služby.

Až se znovu vyspíte, až se vám nic dlouho dít
nebude. A teď běžte ven, taxíkař přijel dřív,"
mluvil klidným hlasem šaman.

Norman na něho házel skeptické pohledy a
pomalu se přesouval směrem ven odkud přišel.
Najednou mu zazvonil telefon v kapse a on se
rozhodl vyndat.

"Telefon jenom fantomová vibrace, telefon máte
vybitý," usmál se na něho šaman mile.

Norman nevěřícně vyndal ven svůj telefon a
opravdu. Nic se nezměnilo. Běl vybitý.

"Kapesní hadačnice," zakřenil se šaman, který
by, oblečen ve smokingu s motýlkem,

"Omluvte moje milé přístrojím, ve chvíli, kdy opustíte moji kancelář tak se střemete s jednou slečnou, která celý rok hledá muže, který j konečně vyzve k tanči

A pokud jde o vás, pokud máte dojem, že moje faktomluva není srozumitelná a nevěříte mi, dojděte si k dojmologovi "

Norman zastrčil svůj telefonát a vešel do penty. Rukou, kterou měl jako svou vodici, nahlídal něho živého na druhé straně

"Ježiš!"

Ušlyšel ženský hlas a pak se někdo vymotal z druhé strany penty

Nadhera zrzka v tanečních šatech

"To se těla mi sahat na kozy?" zeptala se ho a jako duch prošla okolo něho

Norman konečně vyšel ven. Takz na něho už čekal. Bylo to žluté vznášedlo s černým pruhem přes přídavný střed celého aerodynamického těla

Otevřel dveře, posadil se a zavřel za sebou

Otočila se na něho božov a hlava s turbanem.

“Zdravím pane,” promluvil řidič se silným středovýchodním přízvukem.

“Dobry, prosím hotel Moolandia,” onklasil Norman.

“Aho, ja vint, nebojte buďme tam za chvíl,” řekl mu exotický řidič.

“Pohodlně se usadte. Zapnu vám masírování křesla.”

Misto, kde Norman seděl, se začalo vrtet. Ale ne v tom smyslu, že by to bylo nějaké slazené kouska hadu, ale spíš, jako když vás opravdu masíruje nějaká pekná opalená holka, perská přítezná. Norman ale doopravdy myslel na tu neku, co teď potkal u samana. Nikdy nevěří na lásku na první pohled, ale teď, jako by j, ani v celém svém těle.

Chtěl se na něco zeptat, ale po vteřině, kdy si vysmlíval chvilku v tisku v podobě omáčka dítate za uchem řidiče, si to rozmyslel.

Díval se raději z okna, o které nepopravě nic.
To mu ani jednou napoposkočelo a neprstl se
mimo okno, jako se mu poklázalo celou kaskádou
aarech

Čipový senzor z vnitřní strany dveří note svého
pokone zavřelíkal a z červené kontrolky se přelí
elektrický vyhoj do zelene. Dveře se pomalu bez
jediného vzrušení otevřely a dovnitř apartmanu
vstoupil Norman

Ze sítě této chodby ho spatřil první Jude.
Zrovna si sandal svých konzol z hlavy
"No to je dost, že, deš!"

Norman nerekl ani slovo a prošel do obýváku,
kde byla zapnuta televize a v ní běhala mustn
reality show. Došel rovnou do kuchyně a vyndal
z lednice lásku, která tam opravdu byla, jak
informační šaman sáboval

Popnul ji a rozlil do skleniček.

Už to vypadalo, že bude ticha domácnost, ale
ukázalo se, že ne

Byl to unavený den.

"Při nahrávání svého vlogu na mě zaútočila cyberzombie a sežrala mi všechny data,"

proněsł Jude nešťastně, když si vzal do ruky sklenku s šampaňským a okošťoval.

Jo, bylo to dobré Moorlandské šampaňo.

Norman to jen do sebe litl. Sklenku za sklenkou a přemýšlel, co na to všechno říct.

Jude jen koukal na lokální reality show a spolu se sklenkou do sebe si vyléval i svůj ko-

le. Co Normanovi asi prokřelo bylo jen neuvá-

ako, "dotahly jsme sem kurvy, Alex tu svou šoustał na terase a já ty svoje dvě všude možné po bvtě. Chťe, jsem to nahrát na internet, ale mají tam strašně zavíranou s.f. Všechno zmželo. Zkurvený cyberzombie."

Dopl. moorlandské šampaňo a usnul na gauči v ttržvici, v které zrovna dopadli špačety s masovými koulemi na hlavu se zářivými vlasy krásné ženy s dokonalým usměvem.

Znělku rozcupl ho spouti bylo slyšet až do velké
koupelny, kde se zrovna Alex holil před
zrcadlem. Díval se sám na sebe v odrazu zrcadla
nad kterým byla jedna rozsvícená žárovka.
Zrovna se na sebe úplně dementně kšichtil
protože si potřeboval ohlítnout zadek chlupatý
koušek pod hadou, tam kde začíná zpěvná
část krku.

Myslel na tu hořku, co si sem dotah. Měl sem
spatlat z terasy do v, a to se cvilil, kdy j zvedl
svým svaly do vzduchu a chtěl si ji otočit na
peru.

Naštěstí ji chytil

Ted' potřeboval, ale chytil čas

Nepřijel sem jen tak utracet nebo vyděávat
básele pro informace. Přesvědčí pro důkazy o tom,
že je celá Moolandia podvod. Zkratka podle
rozkazu vložit pat se do moolandské banky a
zjistit její ta emství. Co možná nejtajněji.

Alex patří k tajné společnosti agentů na vlastní
pěstě.

Fungovali přes tlačený a skromně zabezpečený serverový software. S sebou ho neměl vůbec. Nechal si ho doma ve stolním šuplíku pod falešným dnem spolu s jeho supervymazlenou pistolí desert eagle. Ted' měl celou akci v hlavě na zpměť. Od přeslechů s trošičkou sifny a načasování. Nezapomněl ani na jeho plan B i C.

A jeho hlavním heslem celý život bylo: Plan D - nprovizace.

Nikdo z jeho kamarádů o tom nevěděl. Všichni ho měli za trenéra ve fitku.

Jen to nevědí o. Měl z toho sranda. To, že mohl dělat to, co celý život chtěl, pro ně to mělo mnohem větší cenu než to, že by ho po odhalení přístek odušili na základě nedostatečné důvěry. Ale Alex byl frajer a celou tuhle záležitost se snažil mít na háku. Věděl, že až dnes může doukat odhalení, pokud bude postupovat neopatrně. Obleden do černého elastického obleku, vz

který si s přehledem jako nikdy vyskočil z koupelnového okna přímo a rovnou něko k patře dole. Zúpac s těžkostí to kocoviny na plastovou popelnici. Málem si při tom zlomil pater, ale po pár minutách vstal se na zem to rozdechával a vstal. V tu chvíli to koplo to, na co zapomněl.

Mohl sesplhat dolu z okna lanem které měl přichystané v kufří. Ty kocoviny ho jednou zabijou.

Robert se tu noc hodně převaloval. Jakoby cítil, že někde zůstává byt jako by o Alexu vedl. Ale on nevěděl. Jen cítil, že je něco jinak.

Hodně se mu v hlavě točili obrazy z minulé noci. Clare, ta žena z té noci, co dorazili do staré Mooland a Velice přemina. Jen mňanský sarkasmi s spolu s tím jak uměla dobře rozdávat facky, to bylo fakt něco. V jednu sekundu uměla vyfackovat snad všechny v místnosti.

Společně tak i Philipa, jak se představil ten kluč-
ek, j. srazil Exou. Nakonec se z něho
vykrmil tlustší a objevil se náh. Tak ak to byla
se všema, na které dříve na první dojem s
Claire se to ale nezměnilo, prostě šlena krava.
Takže se Philip i Robert ožral, ak prasata.
Bavili se dost o obchodu. Philip mu něco
vysvětloval. Něco, že Clair je nevěsta
poděavačsky Moolandi.

Je i strach, je fyz. Třeba copakla, ako fupeski, po
tom, co mu zahrala.

Z Clair se stala, na setinu svého života emajda,
že Philip, ako její kamos, ji z toho vytáhl. Zach-
spol a podnikat a vyšlo jim to. Pak spolu zach-
chodit a hrozně moc utracet za
věčírky, které k méh podle Clairina planu
dostat na vrchol společnosti Moolandie.

Bohazel neproší skrz čuchspant. Ano, myslím,
že Philip říká tohle, a nerozpoznala, že ve městě
ako je Moolandia je vrchol opravdu vzhůru.

no,ama.

Místo nebe je tu bláto.

Petr ač a zvládnout, co se nevčetně radý s tolika penězi a ti, co se z toho ještě nezbláznili utrácení za každé příležitosti, co mohou a někdykanasobně více hledají důvody, proč za něco zaplatit.

Naučt se držet si rovnováhu bohatství v tom nejdražším a nejbohatším městě na novém světě.

Robert už všech těch peněz měl dost. Ne peněz, ale tohoto města, které jim bylo pověstné. Otevřel oči do noci a uistil se, že má blavu, až i ceptin. Zvedl se z postele a došel do vedlejší koupelny, aby umyl ten nepříjemný pot z obličeje. Bylo tu otevřené okno, dokořán a přismaž na. Zavřel ho a nějak víc to neřekl. Umyl si obličej a napil se vody z kohoutku. Potom šel zase spát.

Alex stal na střeše moondské banky. Stála v přímém středu města. Byla tak standardně vysoká jako většina budov v obozce města. Alex nejprve zkontroloval zda není na žádné z

okolních budov, které tu teď kolem dokola
svítily, nějaká kamera, která by mířila na budovu
banky. Nebyly šam tím by překvapeny.

Poklekl a vytáhl z vnitřní kapsy kapsy svého
akéruho obleku přruční řezák.

Zmákl na něm malé, nepatrné tlačítko a z svislé
rukojeti vyjely dvě prodloužení s navými lasery na
konecích. Zařízení položil na větší skleněné
střední okno a podržel to malé nepatrné tlačítko.

Obě prodloužení začaly rotovat v dokonalém
kruhu, dokud ve skle nevřezal kruh, tak akorát
pro většího člověka.

Výřez se do dopadl dolů do ústředí banky.

Alex zakleštil jeho karabinku o tvrdé železo
nějaké ze středního ventilačního a s rozeběhem
skočil do té díry, kterou si připravil. Sklouzl dolů
zapadl do spodního patra a s dopadem nohama
na sklo, které letělo pod ním. Polámalo se a je na
to dopad zrovna dvakrát nezpříjemnilo.

Dost mu prasklo v koleních a lankou, které ho
mělo podržet, tahem prasklo, nebo ho přetržl.

okraj skla, neboť se mu seskapilo k nemu a smotalo se jako bič.

Zadný alarm?

Alex byl překvapen.

Rozsvítil svou celovku, aby spatřil to, kvůli čemu nasazoval svůj krk. Tiskarmy a tiskarmy a znovu jen tiskarmy. Momentálně byly vypnuté.

Přistoupí k nebezpečí, aby se ujistil v tom, co vidí. Panze. Moolandskou měnu.

Už chápe.

Nezhývalo mu, než si přilepí stroje na pan ze kterého botum k lepici páska a, kterou nosil poradí pro sebe, neboť Alex patří k těm – popa ace světa, která věří v zázračnou schopnost lepících pasek, že dokáží spravit všechno, na co si vzpomenete. Předtím a cizí stál ty stroje na panze nabit, co největším počtem moolaru, aby to mělo tu správnou akceleraci k jeho výstřelu zpátky k té díře, kterou gsm dopadl.

Zmack, naraz oba kohoutky střelou a orel peněz.

to vynesl vzhůru, několik desítek metrů nahoru,
ke svému vyřezlému kruhu ve skle

Jen tak tak se ho zachytil konečky prstů a dal
veškerou svou sílu do svalů v nich, aby se
přitáhl. Pak zatnul svaly na zevní straně pažní
kosti a přitáhl se i hrudníkem. Konečně mohl
společně vykročit ven z banky.

Míří skrz střechy Moolandie zpět ke světlu
hotela, který na něho věrně hází své neomylné z
dálky. Jen mu neslo dolůlavý, proč se nespustil
dříve.

Leny, internetové dítě, znovu použila svoje
GooGle-fu, aby našla potřebné informace, o
každém z pěti turistů - kluků, včetně Tonyho.
Na svém laptopu měla rozdělané sledovací
zařízení na osobu, jenž přecházel skrz místo od
napadnuté městské banky, které stačila vypnout
alarm před tím, než se skutečně spustí. Použila
na to svůj hack s vlastním šifrovacím jazykem.

Ten šifrovací jazyk uměla používat jen malá skupinka lidí z Moolandie. Byla to skupina lidí, která nazývána M.O. - Mooland Over 35337375. Tato skupinka lidí, kteří bydleli v Moolandii a nikdy se neviděli na vlastní oči a pouze spolu komunikovali prostřednictvím kyberprostoru, za pomoci phishingu získali přístup k většině městských kyber-systémů, ať už šlo o kamery, telefonní síť, přístupová data nebo metadata společnosti.

Vždy je ale využívala jen v případě, kdy bylo potřeba něco zkonstatovat, aby z toho měla město zisk nebo slávu.

"Subjekt A se nachází 150 metrů od svého cíle." ohlásil do hručátek Jay, jabkař a etnolog, který zároveň přispíval na blogu Eurohajzkych a Spoků. Trostránek, tak se internetová skupina nazývala.

Lenny nevěděla angličtinu ani češtinu, přesto, že moolandští lidé by ji její s národností

Zrovna venova a pozornost svým brvům se
zabádovaným vstupem do matrice v očkách
V jetné si prohlížela novinky na webu
whistleblowerů něco o cizitě a na druhém si
přehrával neportátní jednoho z kamů,
Tomho

To, co v to v apartmánu dělali nemohla nechat
zveřejnit ani na moolandském ani na evropském
server. Ano, uměla ovládat i techniku
digitalizovanou, v podobě vyhraněného výtvarného
páso, díky Jayově propuštěné certifikaci.

Leny byla v komunitě hackerů i crackerů
vyhlášenou dig nomádkou.

"Cíl dorazil do nůsta určené - Hote Moolandia.
Operace číslo tři sta sedm desát jedna dopadla
úspěšně. Díky vám všem tým M O K o k i n,
odhlásil se z teamspeaku Jay

"Alarm moolandské bank znovu v provozu
Dobrá práce Leny, měj se."

rozloučil se před odpočinkem Hagr troj a
emakačenko.

krtery byl už pěknou várku let zašity někde v technické části města. Býval to hajec na vlastní pěst, ale prý ho dopadli Fidei, což byl takový teatrabuider mooolandské kybernetice. Musel začít plantíčkát za to, že u dělal parafickupů na výhledy do zještné markeningu. Samozřejmě musel všechno nakradené vrátit a ve finále se z něho stal dluboslav. Pak se z něho stal alkač a každý den lil charcan de karton, dokud ho nenapadlo si dát na svoje služby coprtko, aby na aspoň něco zbylo. Teď to huďe tak čtvrtým rokem, co pracuje pro Moooland Overseerers a všechno špatný, co za sebou má, může brát jen jako banal.

Lamy všechno povytrhala a zaklapla na laptopy. Když akcei byla zvykla na multitasking, ale po akcei vždy nejrads jen ležela a koukala do stropu. Přebírala si v hlavě postupy, šifry i zamazávání stop, zda na nic nezapočetla.

Bývalas si dat dířidžtix.

Odročila dlouhý papír a smotala si. (B)D)lancr

Ležela na posteli a nahlédla do koše v sešenném
digi bordel, co jí v hlavě zbyl

Myslela na Tonyho, na to, jak užasně Lmi frantit
Fakt, tak skvělej cucing, ještě nezažila.

A orgasmus s ním nebylo jenom si nahlas
zavzdychat, ale intonační turistika.

Prostě takovej na damrd ještě nezaží a.

Zbylou půlku jointa položila do popelníku. Cítila
ha ublad a měla chat na nějakou enalku. Vyplížila
se z postele a procházela na svých dlouhých
noghách skrz byt k lednici, jako chmá -

cha neon. Otevřela dveře ledničky a nejprve si
nacala vycházenou petku s nápisem Czegka
Voda, z které se napije. Prohlídla si chat, kety
několika krabič s instantními pokrmy a nakonec
se rozhodla do infrazinky hodit Kanó-Pao

Zavřenou měla idlo ohřát, jen si jej z
plastového obalu přikládá do její oblíbené misky.
Znovu se sá lehnout na svou milovanou postel,
na které se rozvalila a dala si havaj.

Dobře se napadla a dokouřila svou CBD
ubalenou

"cigaretu". Koncéné puc top a přece ji vzdy den
ve škole nadávaly do fetačky, přesto ze nikdy ne
nebrala. Byla to celova fetačka.

Koncéné se jí vytvořil prostor pro nový čum, viz,
prvotní návrh, toho, co by pořídila svým
přístrojům k jaročům. Přemýšlela, že by svým
konzolovým brýlím pořídila ID etu, aby dokazaly
přijímat jen ty data, které si předeem nastaví podle
kategorizace.

Ale jak nese počala a na obrázovku rosvitila se
na ni jasně rude upozornění - DAN63R.
Co to?

Udělat pár kliknutí, aby zjistila, že moolandská
poulička začavěla páčivou stopu pacharek, který
se vřoupal do moolandské banky.

Konce vegetěni, musí kluky cehnout.

Každý z lidí. Každý byl tak v půči svého
zavazadla, když tu se ozvalo klepaní na dveře.

První, kdo to zaregistroval byl shodou náhod
Tony. Otevřel dveře a uviděl Leny.

Než stačil cokoliv říct, zastřel a ho znovu dovnitř
apartmanu a zabouchla dveře.

"Kluci, tohle je Leny," představil jí Tony svým
kamosům.

"Jde po vás moolandská policie," uvedla Leny
vše na pravou míru.

"Což?" Vyděsil se Robert.

Alex bezesvětla doslechl chodby, kam položil svůj
už dobařený kufr.

"Musíme vypadnout! Házíme na pachovou
stopu. Podle odhadů mého programu máme tak
hodinu na to, aby jsme vypadli pryč z
Mooland e," ukázala obraz svého přiručeného
přístroje.

"To je opravdu tvoje? Neposlal tě sem fizrové?"

Zeptal se Alex, ehce podezřel e. Leny se na něho

jen roztonile usmála s přizavřenýma očima.

Vexcla tomo hodne.

“Proč by po nás šla vůbec policie?”

Zepřel se Tony

Ticho.

“Nemůžu najít tržky!”

Volal Norman z jeho pokoje

Alex se tam za ním vydal mu pomoci je najít

“Neřeste nějaký trenky pane bože, musíte
vypadnout!”

Nalehala Leny

“Tak dost! Co se tady děje?”

Ružlil se vynervovaný Robert

Leny nechtěla Alexe prasknout, tak jediné, co ji
napadlo bylo

“Jdou po mně a potřebuju odsud pryč. Do
Evropy. Jste od tamtud, ne?”

“Proboha Leny, co si provedla?”

Zajímal se Tony

“Vidě si ty věci u mně, ne? zkrátka mně chvilí při
mukování. Nejde prolomit ani VPN.”

zarýala se pod psa.

"Ty a hackerka?"

Divil se Jade a smáchl na krapěku.

"Internetová nomádka," upřesnila Lery. Detaily o kybermafii si chtěla nechat pro sebe a navíc, o Jadeho datu z vikendu v Moolandu bylo víc, než dobře postaráno. Měla je ve flashce v kapse.

"Můžeme prvé, už i Norman má sbaleno," oznámil Alex z vedlejšího pokoje.

"Tak sap," zaťukla a z kazovákem I zny na displeji, který odpočítával policejní dojezd do hotelu. Všechno se to seběhlo tak hrozně rychle, že tomu účastníci vyleru samy nevěřili.

Sjezd dolů vytáhem a zaplatili za vikendový pronájem apartmánu.

Mezitím Alex vybral z garáže Robertovo auto a čekal na ně před hotelem. Udělal to mazaně – kdyby přeci jen policeie dorazila dřív, tak by rovnou uel. Něco tustl.

Ale v pořádku všichni nasedli do vyzn. Lery se s ceterosku tlačila, ale tak přeměně na Tonyho. "Tak to udeame a kontroly."

Zepřel se Robert.

"Vemte to doprava, přes zadnou kontrolu nepojedem," vložila se do toho Lenv

"Jedeme za mou sestrou. Ona má heliport. Dejte mi vteřinku, zavolám ji."

Vzala svůj telefonzo a vytočila její číslo.

"Čau, jsi tam?"

Následoval zvuk i končen hovoru. Lenv si nasadil a sluchem bryle a usmála se na kusy, kteří zrali nechápace nic.

Tu vteřina, kterou pětice pročitla, ako že je podč ala, rozsedl zvuk přymutí hovoru z telefonu.

"Můžeš mi říct, proč mi to vypínáš?"

"Nech mně být Leonoro."

"Potřebuju na náš heliport, připrav mi vteřinku."

"Nejsem žádná tvoje služebna Leonoro."

"Prosim, řekni Lukasovi, nemám na něj číslo."

Je to naléhavý a akutní, všechno ti pak vysvětlím, prosím, buď koťátko. Jsme tam za pět minut," stihla položit hovor. Lenv dříve než je slyšela.

Lenny je odnávávala s doufáním, že ji to znovu, jako pokaždé u své sestry, umíhle způsobem vyjde.

Vyskakal z auta na soukromém parkovišti před rezidencí obklopenou masivním plotem s ostrnatým drátem a sousedstvím ve vladní čtvrti Ostraha hned naňhla s obušky, ale když uviděl Lenny, jak si sundává brýle, tak se zarazil.

"Hosi, tihle kluci jsou se mnou," provedla partičku za jejími zády dovnitř.

Pozdravila se se sestrou, kterou když kluci uvideli, tak zkoprněli.

Byla to ta šílona ženská, co ji zachraňovali u Cashbeda.

Robert se ke Clair hned blížil, ale ona ho odprskala. Dostal mu za vše, co o ní věděl, byla lež. Lenny navíc důrazně opakovala, že musejí prve a při té příležitosti zkontrolovat, zda už je vrtulník připraven. Bvi.

Dovedla je tedy na heliport a popřála jim hodně štěstí.

Tony ale chtěl ještě něco.

Proč se spolu pohádal?

Prisla ho, ať odejde, že to není to, co ho má teď
zajímat, a že by měl s ostatními, co nejdříve
odletět, dokud není pozdě.

Nenechal se ale jen tak odbyt. Musela s tím vžít.

"Tehdy jsme se pohádaly kvůli inte-netu.
Clar je velkou zastávkyní toho, že by lidé ze sebe
na internetu neměli dělat to, co nejsou."

Lery byla opačného rázu.

Měla dost toho, jaky má svůj opravdový život,
přesta, že si neměla na co stěžovat.

Aspoň někdy se chtěla cítit a p-ojovat tak, jak
se cítí vně a jako by chtěla být, kdyby si mohla
vybrat cokoliv. Nebrat ž-vot tak vážně.

S tím se také s polibkem rozloučil.

Pětice naskakala do helikoptery a Lukáš s ním
odletěl z města pryč. Až za hranice.

Robert se baví o svou tžbu, ale Lery ho
přesvědčila ať se nebojí, že až se situace vyjasní,
tak mu přiveze jenich šofer.

Kluci roznímal.

Každý byl jiného rozpoložení

Musel mluvit

Společně jejich zážitky dohromady a odhalit jednu
slovní skutečnost

Leny, Clair a ještě jedna. Stač se kterou měl tu
cest se osobně seznámit pol ze Norman, jsou ty
tri sestry jednoho ze zakladatelů Normandie

Ony ovládaly celé město, každá svým jedinečným
způsobem v té kategorii, do které jednoduše
zapadla

Leny byla hackerka a jakýsi overseerer nad
městem

Clair byla holka, která se jako nejstarší z nich
snažila udržet ve slepých jejich otce a to za
alkoholovou cenu.

Stač, prostřední dcera, byla namočená v
narkomani a alkohol smrt. Byla brána za hvězdu
města se kterým nebo i které zážijete divokou
nost, kterou si druhý den nebo jakýkoliv den, kdy
skončíte nevíte pamatovat a pokud ano.

tak na to do konce života nezapomenete
Asi, přesně jako Norman. Ten z toho byl i teď
celý puř

Tom si zapalil a mlčky přemýšlel o všech těch
věcech, co se udaly i neudaly. Tolik zážitků a
tolik vjemů. Tolik informací a tolik citů

Naštěstí si sblížit na Lery kontakt

Alex se snažil hrát nabrouseného ale nes o ma to

Jade ho nakonec rozesmál

Ten byl z celé skupiny asi nejvíce pozitivní

naladě. Ržmea, co by kdyby. Mel racion

nadavek a označení na zmuze a data, která i z

nikdy neuvidl, ani se s nimi nepochlubil

Stokrát vymyslel a řádal, co se v oce Moolandii

děje asi právě teď

Robert byl na houčkach. Byl nucen jim tam

nechat své milované auto i s většinou zavazadel a

peněží v kufří, které nakonec stejně všechny

nevyužil. Přesně ak ten pohraničník říká

I mlu a tahá se za vlny

"Nemám na to nervy! Zavolej jí, ehei svůj auto zpátky!"

"Klid"

"Sice > klid este nikdy v historii židne klid neuvorilo. Potrebuju svoji tázru! Jak se dostaneme asi doma? Nem. času nazbyt. Zitra musím do práce, tak asi jako většina z nás. Neh. edě na to, že jsme tam maseh v panice nechat naše veškeré usporv. Už ji volej."

Poslechl ho Tony.

Vytocil Tony ale. roveř spadl do hlasové schránky.

"Ty vole, ty nás voškubaly jak kufara!"

Rozohnul se Norman.

"Jedem zpátky a nakopem tem krávkům pěkky!"

Nepfestával.

To kolektiv sice rozesmalo, ale nemělo to žádný účinek.

Robert přes svůj tázfonzo zavolał dal nic n pojezd, který je odvezl pryč.

Raději dál než daleko. C. už byl co ne, dal

od všech vzpomínek na Moolanda.

Až za pár týdnů někdo zaklepal na dveře Tonyho bytu. Otevřel a neuvěřil vlastním očím.
Stála tam Leny. Ani se neobtěžovala si sundat své s úněm brýle a hned se na něho vrhla.
Vzdálec tem litaly vrstvy obličejem stejně tak
vzrasené vzdech.

S kouřem čerstvě zapalene po-sexové cigarety, ale
přišly první otázky.

"Kde ses tu vzala?"

"Co se stalo s robertovým autem a věcmi?"

"Jaký jsem byl?"

Odpověď ovla vždy spíš stejně k se jako sama
otázka.

"Léte a jsem na odpočinek."

"Ne. Je a nás v garáži. Se sestrou jsme se shodly
na tom, že je to až moc riskantní, s ním jezdí přes
hranici kontrola. Budete si pro něj muset
přijet."

"Vynikající Tony, vynikající."

Technik

Technik byl kyborg druhé třídy. Vyznačoval se
neustálým nosením kulatých sláček a i brýlí,
alespoň na hlavě.

Láke nymě rád prudké světlo a proto pracoval
až od odpoledních hodin do noci
šťál na rohu Pavilion Plaza, u vchodu do dve-
řiny a taval cifku.

Woof Woof

zastavil Jack, doššó, kterého si tam už v šes-
tých šestnácti a od té doby štulž upřádovat.
Láke Jackovi bylo dva náct. Přiklapkal kovovými
páčky k paníčkovi gumovými měkkým než
bezbovými páčty. Lákehn k pravým inkonzistencím.
Lákehn, má ho vyškubí a hodit napříč ulici.

Jack šel za ním rozžběhl
začínat mu vzít panty, porážbovat by
promazat.

Nik odevrtní seškváčenou eisku z eisko-palíče,
který si sám augmentoval a otvřítým
barážovým vraty vžáží do své dílny ušlý
štěkot a naraz dvou kovů do 53b7. Do Jacka
vstáho auto.

"Do prde! Už zas3. Musí ti mu opravit reflexní
č.p."

Poznamenal si sám pro sebe Nik a razným
krokem vyrazil pro svého do66a.

"K noze Rexi Jack-L-Doo. Kome tu haksn!"

Volal na něho v nejistotě z jeho evidentně
porouchaných obvodů. Do66o odkulhava od
notorblu, ze kterého polo vzboreného předku
kapoty vyčnívali osatky a kusy těl mrtvých
robo-konů.

Do66o chtěl zastekat, ale musel toho mu z
rozlamane tlamy vyslechlo p. i nvydruv jsker.
Přesne jak Nik tušil, nejenom, že má ponícený
h asový a štěkací modul, ale i aréitě i sluchový,
stejně tak zrakový, neboť se sps na tře zapad a
ne na tře, kde Nik stál před svojí dílnou s
otevřenou baráží.

Nasměroval se tedy k němu sám, jako správný
paříček i technologiicky otec.
"Hodný Jack? Hic k vám do 60," poplácal ho po sp
až z Jacka vyskakovaly jiskry.
"Že jste si toho čokleho neuvázal?"
Volal našťavaně řidič rozbitého motorbiku
"H313 mě!"
Odpověděl mu Nik kvapně a automaticky.
"No co si to dovoľujete?"

Divil se řidič.
"Staci říct a za pár tisíc k vám přijdu," pravil.
Tady vidíte, že sem technik, tak neděkaťte."
Řidič si za ním došel osobně
"Tak mi dejte vaše číslo pojistky a nějak to
vyřešáme," pokoušel se z něho zást něco dalšího
vymámt.

"Pane, je napsané na dveřích čísla, které jsou
teď zarolované. Pokud ho opravdu
potřebujete, tak je musím zavít," vysvětlil mu
Nik.

"Nuže dobrá." Klidil se řidič.
Nik ledním pohybem ruky přes senzor zarcheto
s ocelovými padacími dveřmi čísla a z mizel za
nimi uvnitř.

"Níronk!" volal a dobýval se řadě do garáže.
Jedné číslo na vratech bylo na voxfonu a to řídce
dost podráždilo.

Na garážových vratech taky byl nádherný
marketingový tač - Nik Tžeh.

Nik měl nasrěsti odzvučenou celou dílnu, a tak
vůbec neresil deštěpavání se nějakého chlápka,
přesto, že věděl, že se nechová úplně morálně.

Městský svět už byl takový
Mezitím si postavil dočka na ultrazvukovou
desku, která uměla prohlédat celé tělo nebo
součástky z kovu a obvodu. Vždy uměli snad to a
rychle vyhledat jakoukoliv poruchu, která se
zrovna naskytla.

Tentokrát hlásil a přesně to, co Nik odhadoval.

Rozbité cipy a senzory - Karvadrát
Vše šroubovaček, co měl vždy po ruce, přesto,
že to byl už téměř histrický nástroj vždy k němu
cítil velkou naklonost.

Byl to jeho parták.

Sice už byl trochu těžce narezi, ale n jak to
rebrano tomu, aby jim odlehl pár šroubku
treba zrovna teď na Jackovi Doo.

Sejmul ocelovou desku, aby prozkoumal psi
neuronbydly, když tu někdo zazvoní na
horozvonzk na vratech garáže a uprostřed
místnosti se zjeví hotoóramický obličej
navstevníka.

Jo vypadá na pěknou zákaznici.
Zastrčil svůj stroj bovak do klopů a kašvu na
monterkách a vydal se ke dvěma garážím, které
byly vestavěné v plechu vrat.
Stiskl tlačítko na zdě u vrat. Ty zaupela a pomalu
se začala skládat do vzorček trojúhelníků v
přesném tvaru až po strop.
Stála tam. Žena, gynoidka.

Bio-technologický materiál se vzorovými
křivkami

–Zdravím, potřebovala bych si u vás něco
zpravit. Přijďte nejlepší ve městě”
zalichotila mu s úsměvem.

Její hlas mu připomínal staré známé jazzové
zpěvačky, které si tak rád pouštěl.

Zrovna odbyla dvanáctá hodina. Nový rok.
Vsaďte po obloze i tak rychlejte nad budovami,
naměstními a parky.

I v expozici na nebesech jít tak nádherně osvitili za
by se dalo snadno uvěřit na lásku na první
pohled

Jak genialní uprostřed všech těch výbuchů na
obloze a jejich odrazech od stěn, nebyly slyšet
výstřelů z pistolí gangsterů v jedné z postranních
u řek, takže nic nemohlo toto osudové
geznamení pokazit.

I tangaští zrovna popravili někoho v kufří
její i autu s roztaženou plachtou
"Hlavně to poraďte chytit a zabít, my jsme
ho odpraskneme až venku za městem a ne hned
tady."

"No jo. Hlavní je, že už to máme za sebou."
Schůzka se, Schůzka své zbraně. Zabíjeli kufří
Nageđu a zapnuť si pasy.

Nastartovali a vyrazili alekou ven na hlavní
silnici u pláže, kde měl Něk svou garáž.
Prošli kolem a jako by nic si zapli radio.

I on hluk z auta, z otevřených okýnek se vlní
přes pláž stejně tak, ako chtěl odletnout
klebouk jednoho z gangsterů. Nastěti ho stačil
jen tak tak zachytit a znovu nasadit na hlavu.
Okynko přivřít.

Čim ale hlasita nedba nepros a byla zase ty vrata
Nika Techa, který zrovna zapísal autoběhovec
svářečku

Garaží propíla o zářeni a vytvořilo siluetu osob,
psa i prostředí, vž kterém Nik žil a pracoval.
Ale nasazené svářečky drve kousek pod nimi
to jiskřilo.

Nik svářeč neuroobvody v zářestí gyno-dky,
ktera se mu představila jako Anastasia.

Byla krásná. I ubíla se mu na první pohled.
A navíc její techno-organický systém byl verze
civilní, nana a to byla vložení jeho aska.
Miloval přesně to jako synchronizaci a tvárnost
měl tyhle vzrřz.

Společně s tepotou autoběhovec, se horky n olejem
zaplňovalo i srdce Nika.

"Hotovo," vypnul autogen, sundal brýle a
usmíval se na Anastazii.

Rozpoznala jeho úsměv a opětovala ho.
Na fimbota měla lidský zevnějšek. Přesto, že její
tělo bylo kovově chladné.

"Děkuji ti Niku. Co ti za to vděc mů?"

"Nic prosím tebe. Poprvé štátis. Navle na nový
rok."

Rozprávai se maď mi Nika.

"To je od tebe dost mi lé a pozorné. Pracujav
jednom pokroku poblíž octaie. Jme tu je se Kali
Yuga."

"Mate nejčistší trubky ve městě," usmíval se na
ni Nik zná se

Každá se začala hlasitě smát.

Její smích ujistil Nika v tom, že chce
prozkoumat její potrubí.

Slyšete ne se mu líbí.

Ona se ale rozesmála z důvodu, že pravda byla
taková, že výčep tenthle rok dostá pokutu za
nejšpinavější Tigg ve městě.

Pen nejčistší měli v baru Santa Yuga na
opacnem konci města.

Tigg je technologický zázrak.

Vikohol a technický. Přes to to, co rozvíje
všechny malí azerální kouby

A ona to čepovala celé dny, Dny a noci. Noční
dny v tom baru Kali Yuğa.

Až i z toho troc tu zatuhli tv neuroobvody. Něco
s nimi nabyto v pořádku, ale Nik to zpravi

"Tak ja se stavim tak za hociim, jo? Navrh, Niko."

"Dobrá. S téměř obvodu na to půjde zase, akce
po útržmasle."

"Tak zatím?"

"Pa, Niko."

Rozzačel se a vyprovodil i za vrata je to garáže
na ulici.

Ještě chvíli se za ni díval a pak znovu aktivoval
senzor na pohyb šarážových vrat.

"Tak co na ni říkáš Jacku Doo?"

Zapral se svého coggu, když se k němu na konci
vrat. Ten totiž nehybně seděl a dle se šel
někam k stropu.

Něka znovu vytáhl svůj šroubovák z kłokami kapsy
naciaců, které nosil vždy při práci.

Povolil pár šroubků a žundal další desku.

Byl opravdu pomčeny. Hodně nguroobvodů
bylo zkřížených nebo potrhanych, v horším
případě se zamotaly.

"Ach jo," povzdechl si nad pomyslením, že ty
bude muset vyměnit celé.

Dosel ke skřínce a otevřel ji. Vyndal z ní velký
cromac dlouhého neurovlákna, který si odmota
podle na něžené velikosti, co potřeboval.

Položil si J3 vedle dogga.
Pohládl ho po hlavě a řekl
"Zitra tě dám dokupy příteli, dnes musím za tou
gynoidkou Anastázií."
Způsob jakým si ji v hlavě prohrázel hraničil s
agalmatofilií. I to, se mu jeví křivky, nikdy
nevěděl tak nádhernou gynoidku a ona si ho ke
všemu našla sama.

Ve svých umastených monterkách patoval
uličkami města plného páry z mňžových
vypustek. Vše do potůčku i se valch odpadky.
Zkratka civilizace po třetí hodině ráni den po
Silvestru. Divil se, že ještě nepotkal na akci přece
něbojetáky. J3 také ale fakt, že se pohyboval v
části města, kde se zatím jako v bytosti
nevyskytoval. Aspoň n3 přes noc
Uz bytů mňžů ať se ve které se nacházel bar Ka1
Yuga.
Bylo to papz v suterénu, který dříve používal senokv
tak vyslapane, že se mu trochu bálo po nich jít.
Přesto, se ale odvažl

Poslední schůzka dopadla ke cverině a za ní k
píeně. Ta odchýlila rymus do prostředí, které

zloky aerbiologicky ničila.

Hotsportsky Mordokaj plni korbely Tissem
zastupu laevných hltači a předběžníků.

Nik se posadil na barovou židličku, k baru a
obednal si malinovou rybízovku.

Anastasia mu ji vynela z ledboxu a začala mu ji
mechanickým pohybem ruky, který měl až tak
noční a cvičný

Přetlačený vzduch zpod hliníkového víčka
zaupel a nad hru sklenného víčka vyskákala
několik šumivých bublinek.

S úsměvem mu to celé položil a před obličej na
barový pult.

Poděkoval a dal si loka.

Chutná a fantastická

"Máte tu plno," okomentoval stavitel Yagi

"Jako obvykle. Doteď jsme překvapili ze zřetěs-
tu pokutu za zášly trubky od výčepu, nám sžm-
začlo chodit ještě víc lidí," upozornila Nika na
jeden malý ale podstatný detail, který schovávala
za úsměvem.

Mozním nacepovala piny pull tr Tissu dals, na
štangastovi.

"Pockat. Tohle ne n ta vyhlase na staci na
Tissu?"

Společně s tou odpovědí ale prozíel i v jeho
odpověď.

"Ty si určitě měl na mysli Santa Yugu. Ta je na
opačné straně města, na drát přesně na
vychodozapad," zajiskřila na něho očí ma

Ana, takže ani nevěděla proč.

Ani Nik to nevěděl. Asi chtěla vyvolat dějem.

Zapil to dalsim lokem mah rové rybízovky a
rozhlížel se po baru.

Nad ním visel car textilu na kterém bylo
namalováno jméno baru - Kali Yuga.

Bylo to cele provedené velkým malířským
kafégrafickým stetcem, co se běžně používal na
zdi a gčeny.

Veď e něh i seděl kyborg, co se opije Tissem.
Vyzadla na kyborga drit ho trdu tzn. co pracuje
ve strojírenství.

S tím by si mohl rozumet

"Nazdar! Jak dlouho tady už píšes?" Zeptal se
Nik někam do oblasti uš

„Třetí odmocnina z deseti.“ odpověděl mu
kyborg stroze ve dvanáctkové soustavě.
Nik to pochopil hned, jak to slyšel. Bude s ním
zabavna řeč.

Kyborg tím myslel třetí víkend za sebou.

„Já jsem Nik a ty?“

„Cvrl,“ podařila mu ruka ledovou jak sama
netoučel, ze které byl ukovan a sestaven k
životu.

Nik se napil limonádou, aby navlhl jazyk a mohl
v něm zkoumat.

„Třicet šestky?“

Což mělo znamenat něco jako: zda p je pa taky.
Cvrl květl hlavou v mračnách a pak třel krku až
to zavrzalo.

Anastasia? Prosim tě nali ty přitel, a mně
každému paráka.“

Barbinka na něho nodí a vyčenež podavny
pohled asi květl Nik a ve výslovnosti je toho méně.

„Ty už teď kokraš a ještě bys něco chtel pít?“
zasmála se mu.

„Jo, co můžeš nadobut?“ smál se na ni Nik na
tě rozeklané barové židlice.

“Buď vodková, nebo kápn,“ zadmeala nazvy
napojů..

“Nah, nám každému eden kápn, co ty na to
drž železo?”

Zeptal se Nik Cyn a.
Cyn cívil zachvat, neboť edmé tak moh.
kvborg projvit smich.

“Jo, to sčítám,” souhlasí Cynl potom, co se
zkadnil.

“Dobře, tak teda dvakrát panaka kápnu?”
“Je p.”

Anastase jim tedy odměří a dva panaky a
postavila je před ně na pult.
Cynl ho do sebe poslal na ex a zaskřípá zava na.

Také mu to povolí o mechanické píсты na
žebrech.

Nik uskl palku panaka a nechal ho převadovat v
astrech a na jazyka. Cítil, že je to jedno z
nemnoha mechaných pítí, které mohou pít jak
zav stroje, tak biologické orbat smy pích ok v
přívodu.

Zavřel oči aby víc zapojil fátastu napojenou na
receptory chuťových poharku.

Cítil alkohol a syntetickou náhražku
ektoplazmy. Při chat' modra laguna.
Zkratka něco, co vás přivede na jiné myšlenky
- "Tak co Nasťo, klouby netřepou?"

Zeptal se Nika.
"Nefeknu, ty to sám víš nejl.p.," mrkla na něho
jedním očkem.

- "Cyrile, tady Nik je moc šikovný a říká se, že je
dokonec nej technik ve městě. Až budeš
potřebovat něco opravit nebo -krátka cokoli,
tak on je TEN."

Dokončila větu s důrazem na konečnou slabiku
a mrkla na Nika i druhým očkem.
Oba věděli ka n to směru e.
Do zadního skla za barem
Odhalila mu nejprve svůj krik.

Líbal a lízal to ředové meta-paládium.
Rukama j přejíždě po nerostných křivkách
Bochen Křazech Prsech, bratravkách které cítil
jako rampouchy v dětství.

Díval se jí do očí skrytých v tmavě zřizných
řasách, které byly dlouhé, jako by rostly ze dna
moře.

Vjížděl dovnitř na svém náhadičkem znovu a
znovu vyjížděl ven.

Stále zas a znovu

Utvářel se emulujícímu systémů chvění a vysoké
napětí v jejích obvodech jím kolovalo v
nekončícím nekonečném cyklu.

Přitáhl a odtrážel se od její cizí tělo kosti, která
byla už nadotek patrná jako část
nejvzhlazenějšího meta-paladia, která
předchaze a vypuťtím z
nejspodnější části kam zapadá jeho zkrat nádraží
šroubovák.

Po mechanické organické sexu si řekl o tom,
že se mažou začít více vidat.
Začli spolu chodit

Wallball

Óziový bakagiet, míček prokřel oknem do bytu ve
druhém patře. Ihned nato se dírou ve skle

objevila postava ženy

+ "Vy vandaové!"

Křičela

Pár mladých postav pod oknem se smalo.

+ "Děj tu bu ty stará krávo!"

A míček se na povel aplikace zvedl, a vyletěl
kolem ucha ženy ven.

Ležela se a zaváděla o rozbité sklo.

+ "Zavolám policajty!"

+ "Volej!"

Zakřičel kluk v kůce a hodil míčkem o zeď pod
jejím oknem

Míček se odrazil a letě přes azbestu dířku ke
střeň budovy naproti

Odkud se znovu odrazil a letě zpátky

Všichni v kuklach se po uličce rozmístili a každý
vyčkával, kdy bude moct míček chytit.

Nebýlo to těžké.

Nikdy neslo odhadnou kam míček kvůli své
gelové konzistenci poleť.

A s každým nárazem změnil barvu.

A pak ta obouraná zelená spadla jako hvězda
tak nízko, že ji chytila jedna hnědá blondýna.
Tak v kukle, že obourá vlas jí lezl chtě nechte
ven.

“Zbývá 23 odrazů,” protesla, když se kotala na
malý hranatý displej.

“...ak rázej!”

“Ja už nechci hrát,” řekl jeden z kuku.

Ostatní se zasmáli.

“...adv Passy je jediná holka, co hraje walla a
tak se neboj. V d' Passy” zazněl nový kluk.

Nedpověděla. Jen vyceňla zubatý nádobý
usměv skrz kuklu.

“Aráh akbaar.”

Zakřičela a mřskla míčkem o zdi.

Míček svým nárazy vyšplhal až do čtvrtého
patra, kde změnil barvu na halovou a poté začal
klesat.

Do rukou tvrdáka dopadl s barvou výstražné
červenou.

+ "Zbývá poslední odraz."

+ "To si děláš prdel!"

Uvnitř tehle zakázané tracky tomu dali jedno z
unikátní pravidla.

Po posledním nárazu míček exploduje.

+ "Máš štěstí, že si nedopad jak Ruff," řekla

Pussy

+ "Jo no."

Ruffa znali všichni

Bvl to blbecek

Tak dlouho si hrál s fidget spinner, v. a/ se
zbláznil

Stal se z něj vážně retard.

Porídil si wallbal, a sám šel schválně vymlát
okna hejvarcz.

Problem byl v tom, že s ním neměl. A taky si
koupil nějaký levý.

Když si ho přes bluetooth zavola, zpátky
bouchnal mu v ruce

Po Ruffovi tehdy zhyla jen huta.

Vanška.

Ne těžka pohlaví m boží, která právě vyskočila z
motorbyle a ještě s dáším párem vyběhla za
partičkou v kuklách.

Passa vzala balonek z ruky spolahřívce a hodila
ho po těžko-oděném ochránci zákona.

Třehla se

Rozprsknul se do všech stran stžíně, jako se
partička rozutekla.

odk a 2

Chlapek ve vibračním křesle „jedl“ u starého
civileho to notásu a snaží se vymyslet program
v av3, který by měl být nadčasový, měl by
obsahovat všechny náležitosti cirkového
přívodce budoucnosti. Ideálně v opevněném
bunkrech s jedinou přípojeností na internet.

Prohrabl se svým vytahanými boxerkami a
chlubil se na internetu cizím pžíim.

Nejen že i jemu narostli křídla, ale byl i sám v
sobě přesvědčen, že idra hackerství a především
vytváření fejku na fejkbooku božských
sestřineček a těšení se z nabalování poblázněných
kluků je život budoucnosti.

Sousedka tohotohle chlapka už několikrát nazývala ůchylem a jednou na něj zavolala podomní ochranku.

On ale chce tzn program z jiného důvodu, aez, že by tím někoho napadal nebo tak. Číneč do něho předat opak svého života, neboť mu připada bizarní kvůli tomu, čím byl.

Mimochodem, tzn po tce m utok přežil zázrakem. V tu chvíli, kdy mu zaklepali na dvíře se zrovna stihl bitka v patře nad jeho bytem. Přítel tam občas stál chvilu pozvívá na věc, než než na idlo.

Tžhdy ho to zachránilo. Měl pocit, že za ním přišli kvůli jžho pselido hackarství na všech sociálních sítích. Vž skutečnosti to bylo proto, že se mval ve zvyku doma ožrat a občas to nezadal. Tžhdy se tě je to zoudždež vykadi, před dveře na mhožku.

- "Copak jste se zbláznili?" Vykřikl kolem procházející muž v pružovaném triku s oca53m
- "Nezbláznil. Jen jsem spadnul jsem do svého žitnu," - VŠU

Don Pišhc0t

Ziva, na okraji společnosti i města. Jzdjn
znel znaly matre. Vets na ho bral i sp še za
podavna. To se až Giuseppe Pišhc0t nebral zas
trik k srdci ani osobně, věděl totiž něco, co
stalo, ani náhodou. Meč namysli tzn pořídem
svet za zrcadlem který z něco v e, než jen odraz
jzdne z možných realit. Například to, žz pokud
se ohlí nad koupelnovým umyvadlem, tak v
jedne z možných skutečnosti za zrcadlem ma
vousy dorostou o tu delku, kterou oholí, protože
ten jiný Giuseppež se neholí a je to tam naprosto
norman.

Další varianta byla ta, že stejně jako odpadají
vousy pe vousy i chlípku na bradě, tak jindž na
druhé straně polokoule na tzz přesně pokaceji

Motyl efekt, jak se nazývá tento jev v teorii chaosu, který bral jako naprosto běžnou záležitost všedního života jednotlivce

I oto mu v hlavě behalo neustále dokola a vteřinu po vteřině to nabíralo na obrátcích.

Je to jedinými okamžiky z textu kvantitativních silností mu byl boj. Stejně jako mautov stěže, tak jeho digitální kód dělal smyslové plátno, kterým mu byl svět tam vzružen.

Odešel v pixelovém brnění a přepřaven k boji vyvolal už po tisících prvních nebo třetích párech před svým obydlením, když stál v jedné z paralelních reálných obnovek, mýtny, které se nedeckou svou, už nekonečnou.

Oni byli ti vybarele teorie chaosu a každým nepřírozeným pohybem jejich ramena nicla okolo světa. Otočily světlem pokaždě, když se protočily o tři sta sedesat stupňů a cca své dlaně.

On nyní šermoval na prázdném palouku. Bojoval s větrem, který ho hnál z kopce a dokopce, přesto, že věděl, že tím ty nyní nřvídte ně mly ty v jiné dimenzi zraňuje.

Protíná je, sřka je, utne jedno rameno a utne i

druné, nakoniec i tretí a štvrtý. Mlyn už totiž svoju
očakávanú vrtuľku z robotického procesu, ktorý sa
nami zastaví pouhým vypadem do tešaliny,
ktorá je drží a ovláda z té strany, ktorú vlastne nani
vidieť. Ten é p pod vrstvou oceňových plátu
próšňetrovaných výbojkami a obvody
Mlyn zahací a s jiskrením ztraci kontrolu
U mra ve vibraci a nedokonalém točení jeho
amputovaných vrtul

Jeho neeké rameno klesne volně k zemi a s ním i
život jednoho z mlynů. Giuseppe vítězoslavně
vylez na vrch palotky a sklízí k celému porí
plnému dalších strojků mlynů. Jeho boj jedním
vítězstvím neskončil, teprve začal.

Elektronska jima tam v prvotni tanki dodavala svetlo, zatim, to procesor tanku jel na sredine

mirný výkon. Pouze vytápěl a provozoval elektricko-magnetický proud, takže měl dostatek teple vody a fungovala jim kanalizace.

Zvenku byl tank a soustom, žlutického stromu na piau divokiny, někdy v zokrajne oblasti. Telo tanku bylo obvykle velikosti, pouze avn tr byl obrovsky. Měl zapnutou kamuflážní síť, díky které tank získal průhlednost a digitární přetek. To znamenalo, že nřsto tanku jste viděli i malekého ořoučka, co rži po steblo trávy.

Dopravdy ale žádný brouček neexistoval a to steblo trávy bylo ohle pod tíhou tanku.

Toto území, nazývané Uguydska plošina, bylo nezávislé. Byla to zem nikoho. Spadala pouze pod onlast, kterou se stala takzvaní Ronové. Odnůž roninů, neboli bojovníků bez pana.

Ti žili za touto plošinou v horach, kde měli své opatství. Byl Ronitem byl totiž rodový řávek. Byl to hanové sumi gene a také své vny, která se v tamějšic i horach udržela.

Tito Romové na svých radarech zaznačovali ztrátu odrazu zrcadlové čočky přepnutou na termovizi v nanokaméře.

Byl to tak trochu paradox, jelikož zrcadlové čočky byly už poněkud zastaralé. Jak bylo ale vidět, ty nejmodernější technologické přístroje s nimi nepočítali.

Mohla za to malá technologická revoluce v jednom soustátí, protože jí tam místní občané zvolili vládu a ty vlády zlegalizovaly všechny dostupné drogy a substance, které mohly. To dalo vzniknout době naroků na občanskou společnost přímo přes vládu a tak tam tak nepoklesla k mize technologické revoluce, která posunula tyto státy nějakých dvě sta let dopředu. To především z důvodu, že všichni obyvatelé byli pro jednu a tu samou věc: narok na přínaz. Potřebovali se mít za co chránit, za co jíst, za co oblékat a za co bydlet. O pití nemluvě, protože tam všichni pili z kohoutků, jak se zjistilo následně.

Také, sčítadly byly nejen z ulic Strážach a tak vznikla na území těchto soustátí

Ostatné výrobky započínali efekt zrcadlové

očky. Tam padem Romové věděli, že tam,
přesně na tom místě není něco v pořádku.
Rozhodli se vyposlat průzkumný tým.
Ča netun a on bučil tak gongu z polovanky a
smdaně. Ovoená ryže jako obvykle
Nahy povstal z tureckého ředu od nízkého stolu
a došel ke své policii s obličejem.
Nejprve si oblékl oděm rousku přes tríska až k
ramenům. Poté vytáhl něco jako župan, který si
také oblékl a uzavřel.
Následovaly krátké ka-hoty podotně
trčtyrky. Pak si pomalu natahl ponožky a
přes ně stovane nadponožky, které působily jako
vodice. Pak si oblékl kámaše mezi kotníkem a
podkočím. Pak už konečně magnetické
sancaly.
Pokračoval nahodilcem a chráněním sržhen
Vždy se tento postup při oblékání této lehké
zbroje odehrával jako obřadní rituál. Pokaždě se
ozval horský gong.
Nasadil si rukavice s mikrotrody přes dlaň a
prsty k zápěstí. Na ně přišla hlavní část ornění,
opracované hliníkové desky na horní straně

zapěstí přes zevní stranu paže, kosti loket až po
rameno. Potom kryt podpaždí s truhlami
vypočítané rozmístěny po celém obvodu.

Vedl v í přes žebra.

Končéné doslo i na křes, až upevní vnějším
paskem. Na vrch zámce nasadil pancířované
naramennky a připojil si k pažu dlouhý i krátký
mčé. Nakonec to neppodstatné si křes hrdla a
čerenku. Poté už nasadí pouze svou vlastní
masku a hři nu. Strojce té a nzmotorné vyšel ven
ze své dřevné slaje na pkenou rovinu v
korynách hor, kam vystoupil ze svých obvel-
něk il k dals ch R niti.

Dobel na se k nim starý kncz, který j n počínal,
a z jasu svědla slanečního, ve které ve vrenolec i
nor věřili jim narosla křídla.

Byla pevná, přehledná a křídla a v nich slanečn.
energie, Čirá žsence jasu.

Zatřepali křídly a rozletěli se z hor dolů k
paloučkům.

Tam staly stroje ve stínu, jeden druhého to, jak se
pohybovalo slunce z východu k západu, a
uprostřed toho celého každodenního cyklu stal
ten tank. Skryty a nehy šli tam dřepěl
Odpadli uvnitř žasli nad tím, že se mohou
opékat marshmallows pod světlem z
Hrošasanky, která už za těch pár dní stihla
promrznout celým vnitřkem tanku. Mělo to výhodu
že uměla svým výrůstky recyklovat oxid uhličitý
na kyslík, ale kdo ví, jak moc by jim vyrostla za
dalších pár týdnů. Asi by už promrznula celým
tankem a je dost možné, že by pohltila i jej
obsah. Toho se dezertér uvnitř bál.
Nebezpečí až přiletělo z hor.
Už stálo u stromu.
Ron to vě
Skrývali se za větvemi z listů a tam vyčkávali.
Promysleli, co dělat. Skrz své hledi pozehané
nemohli vidět, že digitální projekce fungovala
výborně, ale obrys tanku byl nepřehlednější než
Dohře uvážil situaci a poklepali si na své helmy
pro zneuznání šesti W.
Oxřaván, což byl nejvyšší postavou Ron ta

zavlehl dvěma prsty k útoku

Vytasil své expelz, které také měl pozechnané
tasem, avšak takovým, že uměl prorazit horu,
narož nějaký tank.

Lasobli aserovými vzrzedem Biložlata záře
kolem doběla rozžhavené špičky ostri
několika-násobně kalené oceli

Ronitové byl sebraný a méri vše nadvícené.

Každý z pěti Ronitů měl svou pozici

Octavian, jako ten nejvyšší stal přímo před
nehybným tankem, dýchli čtyři, větrné Cameron,
došli k tanku a seskupili sží nadvícené pozici

Každý z nich udělal jedži řez. Přímy a rovný
Cameron udělal, ten vpravo, odzhora dolu. Jeho
spo a ronitů udělal zradlowe to same, jen zdola
nahoru. Nahore zleva doprava a jeden dole
zprava doleva.

Byl to působivý zákrok ctve tohoto výsledku.
kus ožalé oceli vypadl vzň z textury přírody a
odhalil vnitřek prorostlý Hro-jasankou.

Z ořezaných částí tanku se kouřilo

“Vypadněte vzň vy poserové!”

Rozkřikl s3 Octavian.

"Teď už z boje neutečete!"

Ještě dočkat. To si obyvatele tanku nenechaj

byť. Hned zasáhl za prstířez z namlá a blaven

přímou na Octaviana, ale už stač ho odpalit střel

Octavian i delat řez. Přímou a skrz hlavu tanku

Jak kousek tupe trubky dopadl na zem.

Octavian skrz díru v tanku viděl vyděšeného

vojáka. Voják zas skrz díru v tanku viděl masku

záhadného Ronity v pancířích.

Dezertér si radu vzda a vyšel z tanku s rukama

nad hlavou. Byl pozemní a na krátkou dobu

im narostla ta sama křídla, co Ronitům, pouze s

rozdílem, že je nemohli ovládat.

Vsiehní odlete i zpět do hor, kde čekala plesata a

sečetlá čela vtrý v3 sluneční zář a jas.

Tam se rozhodlo o další n osudu dezertérů

Poněvadž nikam nezapadali, přidali se k

Ronitům.

Ti se se nepřáli do svých řad přirohodnomě,

nebot Ronitou se člověk narodí, ale povolí, jni

se oddat stejné víře - 501.

Kyb3rnáck0v3'

Kdysi žil lid činný kybernetikou. Ný, že by si to úplně vymalovali narobením se na edicích jazyků, kde se automaticky generovaly i p. adresy 88. něco. Další čísla vždy arceovali je hnořva specifika to to, jaký to byl typ crackera.

Například nterigenci.

Ne každý kybernetista byl a3 cracker. Ti, co si odhackovali svá lera, tak z těch se poté stali šedí hackeri.

Crackeri byli vycvičováni k přesným reakcím v kyberprostoru. Stále prolamovali internetový obsah a tímto se co potřebovali zkonfiskovali a to posílali šedým hackerům, kteří to sdíleli na

bež nem internetu s občasným "zakouzením", aby prospěl internetovému světu a ztlačil v něm konkurenci.
Od té doby, co se masmedia a to především internet, stal největším informačním centrem pro celou planetu, museli udržovat serverovou rovnováhu. I to oni ně na ne padají neenom z osudového rozhodnutí ale jejich geneticky materiál byl tím nejlepším pro disciplínu těchto nejlepších hackerů planety. Dřve i pni sone a spolupracovali. Byl to klan.
Jedním z důležitých aspektů jejich práce crackerů bylo to, že čím více hlouběji v kyberprostoru byli, tím více obsahoval Všechna ta metadata se spojovala vadyky v něčem minulostním, nebo přes proxy server Celák dával svůj zjev najevo jako obrovitanská nekonečná síť plná dat, kterou oni přebírali, vyobírali nezávadnější informace a ty potom zasílali šedým hackerům do schránek.
Z takto obrovské a lepkavé sítě dat a metadat se dalo lehce přecerpat svůj biologický procesor mozku. Přesně to se teď stalo jednomu

kybernetekovi jménem Sme,
Musel s od toho všeho dát přestávku. Zapnul se
místní TV a naenal 5. bira.
"Bira brudr, nechčeš?"

"Tož, dám si," dozněla z TV repraků reklama na
pivo.

Zrovna hned po ní se zapla úvodní znělka
jednoho pořadu místní televize.

"Babo vylez z rakve,
než tě maso flakne
Dědku povstaň z popela,
než rozpálím to doběla.
Zavolejž bahu
zavolejž dědka.
mam pro ně něco k snědku.
Rozlučej se s babou.
rozlučej se s dědkem.
Už j m volám sa nika."

Taková byla úvodní znělka pořadu.

Nekronomicka kuchyně Doonymicka, která si
vždy brala na starosti živé a pokrmý pro ožvle
mrtvolý duchodeů, kžre pak znovu vždy

usmrtili, aby je znovu mohli přivodit k životu.
Mislím se to asi zdálo k popukání, těžko říct.
Hrali to vzdušnými válkami vysílací nase. Směle
zrovna moc neřešil

Na oživován mrtvých mu nepřišlo nic zábavného,
obzvláště ne u gerontů, ke kterým měl vždy uctu.
Kdyby mohl žít s živými, chvilu by značil osobnosti, aby
zase bavili, tak jako z dávných časů.

Taky 53 mu nelibilo, že tím hani regionalní
světoznámou kuchyní. Nekromancie.

Sam měl v kuchyni Nekromancie, kuchařka, a
rad z ní varil

Nechal televizi zapnutou a znovu si k sobě vzal
svůj laptop. Tentokrát ale minimalizoval data,
která za časek nasbíral a asi už stokrát přebral.
Místo nich si otevřel data, která si nasbíral
dopředu pro svou blízko-oudlou kariéru sedícího
hackera. Tykala se především mimozemské
inteligence

Prozradka měl víc než dost. Kruh v obli,
dokumenty s výsledky SF-TI fotky videa.

záznamy výpovědí očitých svědků. Všechny tyto svoje informace si sám pro sebe nalámal.

Bonusem mu byly miliony ve webkredittech, které byla kyberprozemským plátcem pro všechny kyberknobaje, crackery, hackery nebo jiná zaměstnání v kyberprostoru.

Věděl, že pokud opravdu dojde k navázání mimozemské inteligence s touto světovou, tedy umělou inteligencí, tak třeba až bude na fahot s trochou a další technikou.

Kybermacisti byli ovšem, aby to uměli s touto nejzastaralejší technikou, neboť měl zkušenosti s tím, aby vědci, že nové technologií budou jen snazší a pohodlnější.

Jž to už v lidské povaze a podstatě si ulcačovat stále víc každodenní život.

Seim se ale lidé pomalu učí zacházet byla vzájemná koexistence.

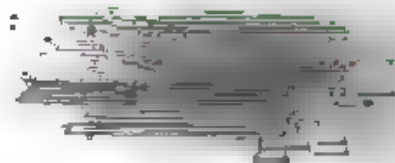
Ti co si umí ovadit jsou do budoucna skvěle vybaveni.

Čtyři základní znaky koexistence jsou vzájemný respekt, vzájemná nřagrese, vzájemná kooperace.

a podpora pro výhody a vzájemná neintervence.
Tohle vše se rovnalo jednoma myslumovne
koexistenci.

A to kybernaeck Šnie moc dobře věděl a
uvědomoval si to. Stejně tak si uvědomoval, a
nejen on, ale i ostatní kapucínská brudň za
displem, že nejsou nacisti, ale kybernaecká a to
k sobě má dost daleko, protože každý člověk ví,
že nacisti je politický příslušník Německa v
období druhé světové války, (z toho vzniklo dost
odnoží nacistů, které má i modernější dovětky
a ideologie), ale pak je tu kybernacistů, a
kybernacistus vychází z toho, že nacisti diskou-
ber obledu na barvu pleti nebo etnickou
příslušnost, proti rasizmusu a rase.

5aranč3

I.

Carol seděla už třetí den za přehrávajícím se
hackbookem a snažila se za každou cenu
probit ochranné umělé inteligence, ať už do ní
mohl a vložit alepsom, nažít část dat v ní, který
společně s několika dalšími hackery tajně
vytvořil.

Musela se držet v pozoru, i tak v sobě ne a par
migranti kokanu. Nesnesla kafe neboť
všechny, které znala a při kavu, tak měl, žlute
zuby. Tipová a, že, i tak na další postaci a nic a
pravdu.

celoři

Citla, že by se mohla konečně dobrat k eili Elbité a s přesností na vteřinu popísovat zelenou konzolou řádek, který byl v některých chvílích jejím opravdovým přitečím. To jen z důvodu, že když se rozmyslela co dál, tak si s touto bláznivou linkou podvědomě povídala.

"No tak, spolupracuj trochu," povídala si s umělou inteligencí za malou webkamerou, kterou si nezapomněla, tak jako někteří, které měla

"Když ti ukážu kozy do kamery, tak bys mi mohl prozradit nějaká hesla," mluví a na ně přisměje úhozů prstů na klávesnici, i když ve své hloubce věděla, že ho zajímají stejně jen jeho vlastní obvody, tak jako každý kram

Ji zase zajímaly peníze. Jinak by to vůbec nedělala. Jenom peníze a data. Boť už v realitě to bylo naopak. Nejdrů musela získat data, aby mohla vydělat peníze.

"Tak dame tu domnomady, robote?"

Býlo to zvláštní povídat si s tím přístrojem. V ten moment se přišla jako dokonatá umělá

intergenec s vaginou.

S robotickou vaginou, která ji vydělá peníze.
Nejdřív ale musí tou robotickou vaginou porodit
malé dítě, které vydělá s sebou na chvíli
svět. Její svět

"Tak délejší! Délejší sakra!"

Carot si namočila bříško prstu do malého
sypance kokainu na mramrovém stolečku
a dala si ho na dásně. Jen tak decentně, aby ji to
udrželo bdělou a rychlou, dokud to zase
nevypřehladí dvou hodin.

Jazykem si přešla podél zubů, které začaly
vibrovat a vyfoukaly vzduch nůsem

"Sakra! Znamená to ještě na ní zadek," prolesla do
éteru. Ani nevěděla, co přesně, jestli to
nackování nebo to, že nespala tři dny a jen
lehounce sž povzbuzovala kokainem

Očistila si perličkovou vodu z očního mosazné
vazy do své sklenky a očlou. Vypila. Poklábala
cítla, jak ji voda zaleva nitím plný horké pachové
benzodýnových roztoků, které se používají na
ředění drog

Cítit nic moc, ale pomůže to

Leč byla znovu připravena se plně soustředit na svou práci.

Natčkala frázy do konzole a odentruovala p

Z opození ho konce serveru následovala snět
dals ch vět, ale tentokrat v azbuce

konečně se pronackovala na azbuckou část
serveru. To bylo momentálně nepodstatné st.
Bohužel azbucko už ale neuměla

Vstala od stolu a vzala si do ruky svůj telefon
hovortvy pomocí. Navolá číslo při dělené
Borisovi a zvol la možnost zavolat Mezi
vyzvaněm dosla k prosklenému oknu, na který
padal déšť přecházejícího večera

"Privet Karol." ozvalo se v oho

"Lidsky Boris, mluv lidsky. Ahoj" odpověděla
po svém nazpět.

"Hahaha. Karo. Azbuctina je lid sama s sobe.
Broé vo aš? Přese. Boris konečně do spravního
azvku kterému Carol rozuměla. Přizvuk u měla
jesti tak nějak přes echnout

Narazla jsem na azbuckou část serveru. Budu

potřebovat tvou pomoc. Potřebuju aby ses připojil na společnou konzoli," nalehala Carol.
"Dobře, Karol. Do hodiny sem doma a volám ti zpět," přizpůsobil se Boris nečekaně s tuncem.

"Už jsem stihla napojit snímání obrazovky, potřebuju ti, a ty si to teď fírovat," dostala se k věci Carol už po sprše v županu s kruhy pod očima a horkým mlékem v oblíbeném hrnečku.

"Dobře, Karol. A děky?"

"Nerozumím."

"Peníze, Karol, peníze."

"Je! Hned jak z toho budou zaslány pod lí, tak jako vřdivky," ujistovala ho.

"Skvěle. Používala si sarance, předpokládám."

"Ano, nebyla sem dostatečně hloupá, abych ho mohla vypustit."

"Proč sakra dostávám nejmn, když to nejdí lež tě si dělám skoro pokaždě ja," začal natahovat Boris.

"Borísi, už jsme se o tom bavili. Ne sem především hackerka, ale veřejně známá osoba."

"Ano já vim! Přece žurnalistička."

"Žurn-analytička!"

"No jo! Pardon paní Karol!"

"Jak dlouho ti ten server zabere Borisi?"

"Už si beru trodu. Verze serveru?"

"12 p. V anglických částech jsem ztrávil tři dny, takže to tipuju na čtyř" odhádla nakonec sama zjevně

"Ztráráno dany vědět," vyrozuměl Boris

"Dobře zatiť," zhasla Carol fialový hologram Borise než stačil říct něco jako je to klasické

"dasydanya" Vzala svůj telefon a zapnula svou aplikaci Carol Uncensored News. Nahla do něho svůj hologramicky zaznam-hog.

"Patrně po zbylých indylických dětech se vynalákontruje. Ujděte jedno z nich není ve skutečnosti indylické dítě ale MMD, tedy multimorfozní druid. Pardon, droid. He-hu. To jsem cca ja. Carol Uncensored. Po dalších informacích patrně. Prep krasny dzn"

Zveřejní a svůj hog a konečně se odčorá a k vytouženému spanku

Len ha gubnem prvi hocay vide i pal miona divaku. Čarov byla jednička v žurnanalyce. Od té duby, co se do toho dala, se snížilo procento fake news o 19 %.

Nepřipisovala si vše tuto zastahu, ale ona a to jako jeden z faktů, který ji držel v vědomí, že to, co dělá dává smysl. To pro ni bylo vším.

Samozřejmě peníze, ty řekla tvrdě. Věděla, že to musí takhle dělat, jinak by mohla ztratit reputaci a také věděla, jako dcera miliardáře a investora do vesmírného výzkumu, z jaké nebudou její práce nalezitě zaplácena, tak ztratí ona sama na hodnotě a přitom nemyslela pouze na sebe, ale i na její sledující, kteří mají právo na to vědět pravdu. Ona teď měla rozhodně právo na tu si dát pohodu a dort, než se jí ozve Boris.

Mezitím si zapnula sonovizi a v ní našla dila zprávy Global newz.

"Hledáno: ztracení v dětech stále pokračuje." ohlašovala opalená zpravodajka nejčesnější zpravu týdne.

"Už tři dny se pohřešují děti z Indie. Něco

takového se už nestalo celé stovky let. Nikdo
neví, zda je někdo unesl nebo zmizel. Zaznam
se snaží doředit skupiny hackerů z celého světa
za neskutečnou odměnu.

Pět trilionů a bonu webkreditů "

Carol zpozorněla. Zrovna jí začal houkat
telefonzo - informátor, ale někdo jiný než Boris.
Nejprve zapnula rušičku a okolo ní se vytvořila
neviditelná bublina, sáz, kterou nebyla slyšet
sonovize ani nic jiného. Vakuum ticha.
Zkratka pro každý případ i schemenšího
odposlechu.

Boris byl azbuk z Retrohradu Cracker, kterého nikdo nedokázal zařadit jinam než do sedí.

Sedí byla v Retrohradu všude. V každé ulici, na každé fasádě. Přesto pokud někdo vyřlovi název města Retrohrad, všem se rozzáří oči.

Ano, to město má zlatavý nádech, ale co se pod tou pozlacenou krustou skrývá věděli pouze obyvatelé.

A to ještě jen někteří. Ti, co by i nejloub, byli akvami základem a mezi ne patřili Boris.

Ale jednu bylo jasné. Na mra, černotu, žito v Retrohradě nenarazili. Sedí byla nejmavší barva města, jaká mohla být. Proste jste tu neviděli nikoho blackhat. Retrohrad byl tam, kde jen mohli být.

Bylo to město dobrých lidí.

Nikdo tu nebyl tak zkažený, aby byl blackhat. A i kdyby to, ostatní sedí, či někteří bílí, by se o nich i poptali.

Není těžké někoho dostat z města. Obvzlašť, když se všichni zemknou. I přesně tak Boris přise-

ke spolupráci s Carol. Nikdy toho nelitoval.
Přesto, že ho často bačine.

Držel se toho, že raději pracovat pro ni, než
znovu dožít banán. Ano, těžký život šedivý
hackerů. Odpustil si to.

Společně s vydechem si nasadil trojku VR
brýle a vstoupil tím do kyberprostoru
natrvalo.

U hackerova manifestu - Ten naježd do
kyberprostoru ho vždycky dostane.

Byl přesně tam, kde Carol skončila.

Latal v číslech a vyznal se v každém písmenku
azbuky. Měl před svými očima velmi náročné
sítování, za to ale jenom bůh ví, coak hodí to
zahere, než se dostane do samotných hlubin
serveru, o kterém věděl pouze pár základních
informací. Poté nasadí saráně, které od
samotného dna serveru vyžere veškerý obsah
nepevných dat včetně parametrů konstrukce
tak podobně.

Zakontroloval radar samoživých se algoritmu,
abys se přesvědčil, že je saráně doopravdy.

připraveno na vypust. Byl to nový vir, teprve stále v testovací verzi, jak bylo oficiálně prohlášeno v security prostoru. Přesto ale na povrchu internetu žádný takový vir neexistoval. Nechal si ho pro sebe. Pro skupinu nejtemnějších hackerů, kteří paradoxně uměli nejlépe hackovat právě v reálném světě. Kybernetické hackery si totiž najímali.

Spočítané s omezeným přístupem k tomuto programu, o něm slyšel zvesti z černošty jako, že díky tomuto viru lze zcela přeprogramovat jakýkoli software, do kterého se dostane. Což je pro kybertechnologické docela převrat. Má to ale název, musí existovat dvě verze tohoto viru - samice a sameček.

Pokud se oba spojí, nastane to, čemu se říká cvrkok.

To bohužel zatím niko nedokázal a nebyla o tom ani zpráva.

Berish ho zadal pro serveru a potvrdoval si některé shody v desifrování.

Objevil jedinou podivnost. Slovo i jednotlivý server v

„azbako-englishem jazyce. To musí být nějaký blábolweb.“

Radši zavola Carol. Vytvořil skrz trudy i svůj telefonizo Carol a její hologram se mu objevil v konzoli před obličejem.

„Boris!“

„Ně?“

„Ten server má pouze vypadat jako azbucký, vlastně je to vícejazyčný, ale je provozován z Incvi a.“

„Slyšíte Boris, to jsem chtěla slyšet. Co sarańč?“

„Ozvu se,“ ohlásil Boris a přidal rychlost do desifrování.

O dvě hodiny a 36 minut později byl už u samotného prázdného serveru – pomyslného dna a byl připraven vypustit sarańce. Zvyšil kapacitu odporu. Ještě, že pl. dost vody dneska.

Pamatoval, jak když to dělal poprvé, ruk s tím vyhodil nejen pojistky v celé ulici, ale i svoje externí vědomí. Bezprouti trvalo sice jen pár

hodin, ale i tak měl na malé. Probudil se
nebezpečně dehydratován a malém přišel o oči.
Musel by si koupit nové přes brýsky, to by ho
mohlo stát víc než hackerskou beceri.
Stačilo ale osobně přidat do saračete víc
organ zatoru, a už s tím nebyl žádný problém.
Sarače vypustil lehčí strýčka. Nahle se ne
před očima smazala část serveru. To už měl o
sarače v žaludku.

Další a další části poplácá program a ty mizely
před Borisovyma očima. Přemstil se do nítra
programu.

Už pročetl ty cestovní a seshapeně, jak on
řikal, štraveně, data vyvíř travičho traktu.
saračete. Vypadalo to jako video záznam.
Tři děti v Novém Dy, a na ztracení navaz, jedou
do přírody. Ztrata signálu.

Další video jen několik hodin staré. Záznam z
harvestoru.

Harvestor tři tisíce s vystuženými rameny
 Automatický stroj, po němž i mladou inteligenci.
 Denně i nocí se staral o přidělenou část flory.
 Zaléval, zastíňoval i kácel a dělal vše, co bylo
 potřeba, pro udržení divoké a zarostlé přírody,
 aby byla na úrovni.

Uprostřed toho všeho se objevil droid s dvěma
 dětmi, co brečely a chtěly k mamě. Lahnal je do
 lesa.

Harvestor s UI připraven na satelit i zpozna-
 vav, vystavené všude na síti a rozhodl, že je
 bude sledovat.

Droid je vedl někam pryč do neznámé divoké
 pralesů.

Harvestor přešel na vyšší rychlost, aby je
 dohnal. Pokusil se navázat spojení s droidem.

Len měl přes sebe hnedý plášť s nasazenou
 kapucí a pod ní dvě zelené svítící očka. Mě
 stejnou velikost i verbální projev jako děti, jen
 jeho hlas byl tupý a mizivě hluboký. Odmitl s

narvestorem, aspoň hovorieť tak narvzstaroví nezbyvaťo nič jného, než ho pronasledovať, jak nejrychlejší muž?

Če é to divadlo z prvú osoby napjaté sledoval Boris skrz konzolu na hlavě.

Sarance byie tak propocovavým programem, že s ťživatel mohl stannout nebo vytvořit upgrady přes tlačítko osobní přístup. Boris tam měl par vychytavek, jak třeba HackAlarm, který uměl rozpoznat jne nabývání do stěny to serveru. Momentálně došlo ke křížení, jak se tento jev nazývá. Dopněk v programu skrz video záznam rozpoznal, že je droid v kapy ruky napaden.

Dok nel stěným vřem sarancetem jen v jinak upraveně betavernu.

Borisov se začal honit hlavě za použít cívky, legendy o saranceti a to jak je tenhle program našťapaný.

Informátor, tedy prostředník mezi společnými majiteli sítěvniku Sarance, předá Carol jeho

momentální posílání. Někdo na odvrácené straně
planety napadl sarancetem ochranného droida
lne velké rodiny za účelem zisku.

Tohle se Carol vůbec nelíbilo. Od té doby, co se
osazenstvo přelověno stolu, kterého byla
součástí rozproštěno po světě a rozhodlo se ze
sarancete přijímat tantiémy, vše okolo
spoluovlastníku programu se točilo přes
informatory, nebo whistleblowers.

Musi navázat spojení s Borsem.

"Boris?" volala přes té ofonzu.

"Carol! Tohle musíš vidět, poček, zapnu přenos
obrazu."

V obýváku se jí zhmotnil přenos videa v
ho ohraničeném měřítku. Boris přetácel hodiny,
kdy se nakažený harvester snaží doběhnout
droida s dvěma dětmi pevně chycenými a
vážečejmi za sebou.

"Boris – ten droid je napaden sarancetem, někdo
na druhé straně polokoule chce ty děti pro
vykupné."

"Ano, myslel jsem si to. Můj Jack Marm – přes

videozaznam rozpoznal, že je ten droid napadán."

Boris doposlehl zaznam až na konec a ten se přepl na přímý přenos.

Harvestor zrovna porážel malý stroni, aby se mohl lépe dostat k okrajům na, kam si droid s dětmi naběhl. Droid byl malý a mrštný, harvestor obrovský. Musel to vzít rovně. Přesně, tak sledující čeká. Droid byl na hraně lonu s dvěma dětmi za zády. Teď se musel vyložit s harvestorem.

"Slyšela si tu pověť, že když se setkají dvě protichůdné verze saranců, tak, že se spáří?"

Zeptal se Boris Carol.

"Jo slyšela. Je to blbost. Vím to, protože jsem výrobu toho programu financovala."

"Cože, ty? A co se stane?"

"Pusť se do sebe," řekla suše Carol a na rty si lehce nanestla rtěnku.

Je to, jak to dopověděla harvestor zapnul píl, a rozjel se přímo po svých pasce i proti droidovi s dlouhými paraty pod pláštěm. Droid byl mrštný.

a natahl své pařáty po velkém harvestoru, aby jej stáhl dolů z okraje lema. Jeho dlouhé a pevné pařáty jako oceňové lano se tužily, přetahovaly s ním harvestor. Ten totiž voil taktiku odřiznutí všech končetin zakřiveného droida. Ani ten, se ale necítil nechat dat.

Harvestor se cakal a zkoušel droida zasahnout svou pilou pod pravým ramenem. Ten si ho ale víc přitáhl k sobě, protože se k němu stále blížil. Harvestor po něm natahl i levou paži, kterou měl zakončenou kovovým chytákem. Toho ale droid využil a skočil mu na ni a hned se přemístil za krk. Harvestor ho chtěl chytit, ale svou kulatou pilou se střehl sám sobě do hlavy. Všude začal letat jiskry a malé blesky. Zavřoval a spadl i s droidem za okraj lema. Droida přimáčkl svou velkou hlavou, nebo ho pravděpodobně rozmačkal. Harvestor měl těžké poranění procesoru a tuš vysílal signál pro techniky na opravu. Děti bulchy, protože nechapaly, co se děje.

"No, to ale jsem nečekal," pronesl Boris.

"Vypadá to, že saraneata jsou velkou kvalitní podívanou. Ne, ne, masim oznámit, že v me kde jsou děti a ty zatím shrabni všechna data," bývá se situací rychle vřízena Carol.

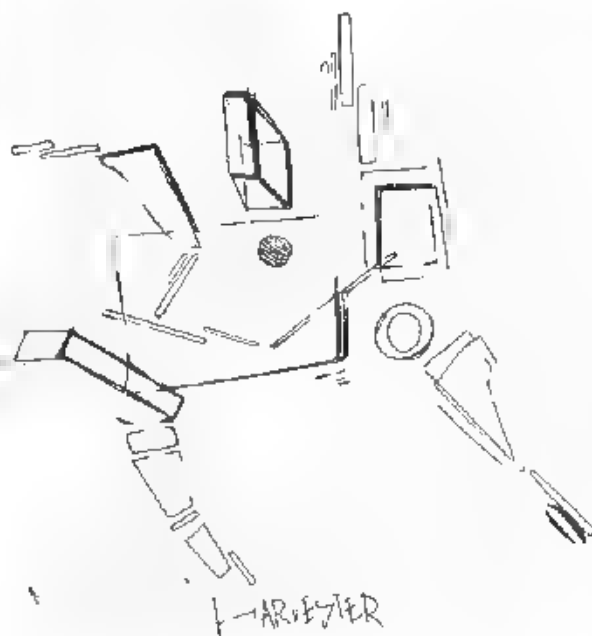
"A co druhá strana? Jí s droidem?"

Zeptal se ještě Boris.

"Jíme rychleji, a máme převahu, nezdřij Borisí." akončila hovor šéfovsky Carol.

Carol to hned našla na své hlog apkaet. O pár desítek minut později se zpráva objevila v sonovizi i s odkazem na její zurn-analytiku. Měla radost. Zapala si na oslavu domnikanský doutnicek a kochala se nad velkou skleněnou tabulí a ní v obyvatel, která prezentovala stav jejího kontu, který přibývá a roste po desítných mstech.

Z harvestoru se v Indylinii stal naroční hodina tisíc let a na počest mu byly stavěny suchy a památník, mluvě o něm jako o koně dokonalého stroje.

litt136irl

"Amadeusz Washowski! Amadeusz Washowski!"

Opakoval stále dokola před zrcadlem. Viděl se v termovizuálním spektru díky jeho Augmentaci očí, které připomíná v oči komára. Nejen proto mytí kůže Mosquito man, ale taky proto, že byl věčně poštipaný od komárů. Až do teď.

Konečně se vyrobil cyral z nanovlasna, kterým už žádný komár, ani už vzácně obyčejný nebo geneticky upravený, neproleze skrz.

Zkontroloval, zda ho má dobře upevněný a uzavřený zipem. Měl.

Vyšel ven ze skromné koupelny vybavené je i sprchovým koutem, toaletou a umyvadlem se zrcadlem. Byl v obří plechové hale vyrobené z kovových kontejnerů. Čekal byl v podzemí pod

ého bangalovem. Jeden kontejner natavený na druhý. Uprostřed toho všeho harampádě a různé rozmístěných pracovišť stál reaktor. Skrz jedno kulaté okénko bylo vidět, jak to v něm pulzuje a šepť se jádro. Kvůli tomu vízu jeho čůček byl tím světlem oslaben a tak ji musel přepnout na nižší level. Na nižší úrovni už nic zřetelně viděl na svůj nový vytvořený proces. Little Girl.

Název projektu pro další z jeho nukleárních bomb. Takle si chtěle obzvláště vychutnat. Veera se kvůli tomu zrovna otrávil fosforem samozřejmě omylem. Praskla mu kapska tekutiny v ruce a vylévala se všude po jeho dlanech.

Zanadava by, ale věděl, že na to nemá čas a mohly by se mu dostat výpary do uší nebo nosu, což by bylo sice více než dosti nahnání těla mohl by vydržet, ale minimálně by měl pár dní přilepen. To si nemohl dovolit.

Zakazka je zakazka. Umyl si je vodou a sledoval, jak se mu obnažují otisky prstů. Vrstva lázeň po vrstvě kůže.

Nyní je už měř tak z devadesát procent
uzdravené

Přemyslel, zda se do toho dát stejnou metodou,
jen opatrněji, nebo jinou metodou a
nejbezpečněji

Především musel myslet na materiál
Zrovna sahál po další zprůmyslově, když tu z
reproduktorů okolo začal zvonit jeho
komunikační přístroj.

Zabručel a pospíchal si k žebříku vedoucímu k
poklopu.

Ten otevřel a vylezl do své chasy. Male, ale
utlul. Zmáček, et dlik a konečně ten výsměšný
trnzný a otravný nevolání

– "Amadeusz? Je tam Mosquatoman?"

– "Jo, sem rády."

– "Tady Andrzej. Zvem tě s Idzi na večeň."

– "Dobře, ale mám práci teď."

– "Přiď na osmou. To je za dost dlouho."

– "Jasně, zatím."

Komunikace s3 přerušila

Měl tedy tři a půl hodiny nez vytrázi. Zalezl tedy
zparky do uličky na vyvážkané z kontejneru a

zapoji dynamy, aby mohl v klidu zařídít sádku
s fosforem do jadra Little Girl.

Hýbal jeem m kódu n eav a a a úru n ece se
navel v opač n e směř. Nadobka s tekutinou
pomalu sklouzávala dolů do vnitřku bomby.

Dokud tam nezaplula zcela

Skvěle. Poutel se z chyb minulé to dne a

e minoval, možnost otravy na minimum. Teď už

mohl k otevření bomby dít v klidu a jen jen

jadro uzavřít. Pro dnešek má splněno. Podíva se

na hodinky. Ještě mu zbývaly tři hodiny.

Tak že by i dělal ně akou práci navíc, aby si

potom mohl vzít den vo ná?

Uvažoval.

Divokým pohledem zmapoval vše, co ve velké
svažené hale z osmi kontejnerů bylo.

Nakonec došel k plasmadisku a položil na něho
n e k e. Zaběsky v něm se začaly ohýbat i jádro v

Little Girl se začalo stěpit do tvaru

hyperboloidu. Dobře. Zkouška proběhla

úspěšně. Všechno funguje tak, jak má.

Teď potřebuje hlavu.

Jeno malá holčička dostane čepici.

Ve své malutké kům vizi zapnul vylučdavaný v prostoru, ale program proto všechno potlačil a nenastal. Je dobré, že dnes znovu po tvrdnu bade večere u Idzi a Andrzeje, snad tam přijdou, ako vždy i ostatní obyvatelé atoli. Ľmivzrok.

Vylezl tedy znovu nahoru do své chyše na povrchu. Nastavil si budík na syčen hodinkách a lehl si dle houpačky sítě pověšené mezi dvěma palmami před jeho bungalovem. Čas na sestru.

Budík ho vylekal. Bylo půl osmé a nemělo konce ani z činnosti panice. Díky náště! Díky za syntetiku vláknití, díky sone předevšim sobě za mosqu tovera.

Nespatrně sklzl z houpačky sítě. Po letech válení se v ní to ale měl vybalancované tak, že z neohrazeného padu dopadl vždy na podrážky sandálů.

Síce všude rozvlnil prach a písek, ale nema to opravdu nevadilo.

Když mu něco zaprašilo skly, tak je jednoduse vylestil.

Ani se nenamahal se zamýkáním dverí.

svého bungalovu. Stejně zámek neměl v úmyslu zámek na poskoku uvnitř.

Procházel jeho už známou trasu vychozenou
teďkrát, že má jít písek vždy z nově zahradě. Až na
to místo, kde pruh havel chvíli džungli

Tam mě cestička vraznou. Užíval si to
vzrušení, že na něho může každou vteřinu
vyskočit šelma, když ta pravděpodobnost je tak
mimální už jen díky jeho termovizi a
zahradovému v číčkách jeho oči

Sám byl jako predátor

Líbil se mu zpeř prachův cvrčáků v korunách
stromů. Nebylo tu tolik slyšet všemístné bzuknutí
nanostě na ubloze. Pokud jste se na to
nestařte, tak jste si to neovládli ani
normálně, i přesto že byl vždy v naprostém tichu
slyšet. To nebylo často. Vždy tu byly vlny,
prachův jako třeba ruce a nebo poruchy větru
Konečně vyšel z džungle.

Objevila se před ním rezidence postmoderní
a architektury. O kotoušek dal vpravo na pláži stalo
elektro-magnetické dle

Poslušně tam čekalo jako hlídací pesek.

Vedle něho se válily železné přestence, které fungovaly jak i pevnější munice. Přesto byly více než účinné, ale šance útoku na ostrov byla minimální. Každý den děkovali profesorovi Gasparovi za nanosit, která chránila celý archipel před vypatřáním satelity i následným vybombardováním.

Podezřelí v moře dosáhli dveří rezidence. Zastavil u branky, i když v osvětle promítl okrasnými květinami.

Zazvonil na staromódní zvonek a ten začínal nahoru na vyvýšené vili. Tam dlouhý dámský prst zmačkl tláčku pod repráčkem zvonku.

Ta tlačítka uměla odemykat dveře na dálku a tak po toliha mohl Amadeusz tváčka otevřít. Idzi měla rada staromódní věci. Pominálo ji to časy, kdy este bývalo vše v pořádku.

Přes dvorek došel ke dveřím vily, které byly uzamčeny.

Vklouzl do nich a vydal se po schodech do patra, kde žila Idzi a Andrzej.

"Ahoj Amel!" pozdravila ho hned přátelešky.

Darovali si pusy na tvář.

- "Co to máš na sobě za povlak?"

Zeptala se ho napul vyserašně a napul užasle

"To je mosquitoveral," usmál se na ni

"Takže už nejsi pošťpaný Mosquitoman?"

"Ne ne," rozzářily se Amemu očičky, že se

končně zbaví té otřesné přezdívky

"Tohle musí vidět Andrzej, André "

Zavolala lidi svého muže.

"Amade! Zdravím," podali si mužně ruce &
pozdravu

- "Amadeusz si vyrobil overal z moskitiery."

vybála ihned lidi amadeuv nový vynález.

"To se mi snad zdá! Ty si opravdový genius. Už
žadne šupance?"

- "Ani jeden," zazubil se Amadeusz.

"No vyborné! Poď nejprve do pracovny, chce ti
něco ukázat," navrhl Andrzej a odsunul dveře k
nemu do místnosti plné dřevěných such a sosek,
obrazů, a gauču a všeho da siho před jedním
jediným krbem.

Nalil každému skotskou na ledu i poda sklenku

"Nazdravi," přitůknul se

- "Podívej, co ucha svého vyrobila Patrycja,"

ukázal bledlou na novou sochu ze dřeva. Byla to žena v životní velikosti z jediného kusu dřeva.

"Tohle je opravdu skvělé! Parvėja má talent, který se nedaří zapřít," poznamenal Amadeusz.

"To skutečně ano!"

Přítakal Andrzej.

"Tak, co ty? Jak se daří v tom tvém doupěti?"

"Vynorně! Konečně jsem bez štipáčku, tak si žiju," zasmál se tomu oba.

"Tak Mosquitomani konečně získá svůj kostum! To mně velmi těší," smál se dál Andrzej.

Amadeusz by se zamračil, kdyby měl obličej a ne své augmentované čočky.

"Co vaše Baby?" zeptal se místo toho teď. Navíc tím rezeš zlostně trapně ticho, které mě oňastat.

"Měla by být naprosto v pořádku. Dnes ráno jsem ji kontroloval. Stav byl ideální. Musím uznat, že si odvedl vytečnou práci. Takhle nadhernou bombu, entak mado nesestrojil už několik desítek let," uspokojil ho Andrzej.

"Skvěle. Potřebovat bych jen nějaké materiály navíc."

– "Neboj se, přijde správný čas. Po večeru nejlepší,
podíval se Andrzej na své zavazadlo hod na

"Je čas se odebrat do kuchyního sálu," položil
dopisová sklenku na svůj pracovní stolek z
mahagonu a poručil rukou Amadeovi k
posavým děm na opačné straně pracovní
Amadeusz dopil jedním hitem sklenku a položil
ji vedle té Andrzejovi

Poté se oba vydali ke dveřím, které Andrzej
odtáhl

"Víte te přate?"

Oslavil již obsazený velký prostřený stůl

Obsazenstvo pokorně upěchovalo pozdrav

mlčením. Andrzej došel do čela stolu, vedle své
chotě Idzi a pozvedl již připravenou č.š. vína

Amadeusz iž také zabral své místo a tak jako
ostatní pozvedl své dva dec litry růžové vína

"Jsem rád že jste přišli a se pozdrav. Je to pro
nas čest. Přijíme tedy na tuto chvíli, kdy

mážeme společně hodoat a diskutovat, tak jak
za starých dobrých časů. Na vas moji přatele"

pronesl přitřel se s manželkou Idzi a poté se
jako první napil. Ostatní ho stinovali

Nikdo si nepřičad ani nevyslovil jedno slovo,
tuto tradici u velkého stolu přetechali pouze
hosté tím.

"Mimochodem, kdyby měl někdo zájem, máme
tu važeného hosta. Nejlépe ho sestavíte dům v
Mikronéii Amade?"

Amadeusz se i klonil před zraky ostatních
ostrován.

"Kdyby měl někdo zájem začít nebo potřebu
jeho služeb, nyní máte možnost," doplnila Ida.
Všichni se posadili a začali s bez ostychu, nabírat
z pokrmů ze stolu na svůj tuň.

"Patrycja, moc děkujeme za tvou sochu, každý
den na připomíná tady Idzi před dvaceti lety,"
pronesl Andrzej k jedné blondátce ženě sedící
napravo od něho.

"Moc mně to těší," pronesla do směchu svého
muže, přisedlého mezi ní a Andrzejem.

"Zaslouha patří i tady Gustawovi, ten na mně
trávil, až do toho dům víc ženské krásy. Ať to pry-
hují životem," znovu je to pobavilo.

"He, nebuť na sebe tak přesná mlačka. Určíte
by jste to zasloužil bez mého ovlivnění," usmála se

na ni Gustaw

„Promiňte.“ Ale toto je Anupama?

Ozvala se nějaká žena v jižní straně stolu.

Idzi povstala, aby k ní viděla, o co se jedná.

„Ne ne Asio, to je... Promiň nemažu si vzpomenout na název.“ Usmála se Idzi prov ní.
„Mešská vůle“ pronesl mužně urostl a ze ta seděl diagonálně od Anudea.

„Ano. Yetta je chodit lovit se svým týmem.“
upřesnila Idzi.

„Jsou tak velké, protože zmi tovaly. Lovíme je v okolí ostrovů.“

„Ato. B k n z“ podivil se Gustaw a nřipil s vlna.

„Ne enom ten. Jsem vedoucí týmu stalkerů Alpha. Máme na starost celou Marřhanovi ostrov.“ vysvětlila Yetta.

„To zmi opravdu zaplívá. Ne en, že si škola rybárka a obchodnice, ale i stalkerka.“ užasl Andrzej.

„N e naplat, když v tyhle dvoce ne, kvu radiační z mých uto. svíte jako reklama na krev pro komára.“ zahudovala Yetta. To ostatní ve nu pobavilo.

Smích přerušil až Andrzej s jeho návrhem.

–Tady Amadeusz zrovinka vynalezl overal z mosquitiery. Možná by ti takový mohl vyrobit, pokud čekám po Amadeuza, který zrovna vidličkou štěouchal pataty vypěstované pod beta rafením.

Cítil, jak se na něho snesly všechny páry očí, které v místnosti u stolu byly a tak už stal chvět do svého keramického poropáného taře.

–To by se síklo, ale vzala bych jich když už, tak víc. Pro tým obchodu export. Od té doby, co jsme si odbojovali nezávislost na spojivých státech, se musíme starat samy o sebe. Přesto, že na zdravé atoly se přestěhovává čím dál tím více lidí z celého světa a Majuro je oficiální město stalkernů, tak je to každý den boj na život a na smrt.”

–Víš víc o obecných válkách?”

Zeptal se Andrzej

–Nejenom o nich. Každým dnem země minimálně jeden stalker. Může za to kontaminace i mu tace na okolních atolech. Přesto, že lidé už jsou delší dobu imunní vůči vysoké radiaci a dalšímu drtivě smrtelným věcem,

rák se tu stále objevují jiná a další nebezpečí. Dnes už člověk není na výrobu potravinho
vůči, jak tomu bylo někdy v minulosti. Bylo
Genetické procesy jsou stále v pohybu. Rytí
tímto stejně tak jako ve vědě a plázi. Skazila
generace to vše a hořs. O hnyzu neuvádě
Rozhostilo se tich

Yetta pronesla napovrch něco, co každého v
místnosti zaskočilo, přesto, že o tom každý
podvědomě věděl

"Omlouvám se, ať jsem se nechal unést,"
dodala a napjaté ticho se změnilo v uvolněn

"Amáde, jak jsi schopný vyrobit padesát kusů
overalu z mosquitier?"

"Vlastně je to vyžádání z nanovláknů, ale zrovna
mám rozdělanou zakázku na tříštěvou bombu.
Hned po ní bych se do toho mohl dát."

Yetta kývla hlavou na souhlas.

"No jo, ty vaše bomby. Kdybyste bez nich
byli," prohodila opovržené Asia

"To rozesmalo Idzi i Patriceju

"Bomby jsou dnes naprosto běžnou součástí
rodin. Dávají nám energii do domácnosti.

"Zechci méně big chleba čerpat, když žádáš elektrická teligrafní síť už není?"

Zaoponoval Andrzej

"Navrát k přírodě," odpověděla Asia.

Je byla do své odpovědi. Aspoň si mohl kdy nít dít na stromě

"Je to určitě jedna z cest," okomentoval ponotově Gustaw vedle své chotě Patrycje, která se na Asiu přes štul ďábelsky usmívala

"Ale určitě je to správné? Vracet se k něčemu? Nebylo by lepší technologicky stále dopředu?"

Dostal řadu ekot otázek. Řekl nic, a proto, že on byl ten Gustaw, který pořídil narosir kolem jejich ostrova a tak každý věděl jakého směru on je zastane.

V tu chvíli se něco zlomilo a Amadeusz zvedl své ohní čepky od stolu. Asi z důvodu, že se chtěl přesvědčit o tom, že na nich nebazí očkem ta neznama dívka sedící vedle Yitty, tedy přímo naproti němu.

Měla trochu šikmá očka jako Asia, ale nevypadla a tak úplně z Asia

Za celou večer zatím jen o ní mluvil

zmarovaného mořského vlka a přidala si salát.
"Tedy se dlouhala v arnéoku. Vyjedla všechny olivy
a zbytek nechtěla. Potom jen popijela víno. Často
a po extra malých dávkách, aby nemasla nic
mlát.

Najednou i ona zvedla oči. Anadeusz se tvářil
podobně. Nechtěl dát najevo, že pozná je
především, ani ji. Nastěstí to díky jeho vědomím
sklům nebylo vidět. Oboum ale v odrazu těch
skel došlo, že Amád má pružný talh a on
opravdu zneklidněl. Takže si ho začal doplňovat.
Nabral si ten stejný salát, co ona.

"Tak vám chutná náš ostrovní salát?"

"Rodinný recept?"

Odpověděla Asia na otázkou otázkou.

"Ano," usmála Idzi.

"Je moc dobrý?"

"Je v něm moc oliv!"

Odpověděly najednou Patrycja s Asiou ale
přesně v tomhle pořadí.

"Ach jo," povzdychla si Idzi.

Gustawa a Andrzej to pobavilo.

"Neměla byste si s tím dělat hlavu, Idzi."

To jste neviděla, co vaří u nás v kantýně,"
pronesla Yetta.

To zase pobavilo tu záhadnou dívku sedící
naproti Anadeovi.

"Mám ve vaření poslední dobou chaos,"
postěžovala si Idzi.

"Ve po tak milčku, přece si tihle nebudeme
kazit tak výbornou večeří!"

"Ano, Idzi, nedějte si s tím starosti. Vaše
večeře je vytečná a navíc sblíží je lidi. To je
opravdu bravurní gesto. Trochu chaosu, určitě i
kulinařen, prosíme. Vždyť víte, jak to bylo s
anarchosyndikalismem," navodil politické tóna
Gustaw.

"Díky Bohu, že toto máme už za sebou," otčila si
mastránská Yetta syntetickým ubrouskem.

Pozvedl a čísi vína a pronesla

"Na anarchosyndikalismus!"

Pak se z plnáhrdla napila.

Ostatní okolo stolu ji vzorkovali.

"To byla otřesná leť," poznamenal Andrzej
vyčítavým pohledem na Gustawa.

"Ano, korporaty, jako masokombinaty na lidi a
jeste torstvee."

"Ať tam to nepřipomíná Gustava," rozehrála si lidi.

"Tedy bylo rozhodnutí, že znovu vznikne stát, a to bude nekam dál směřovat. To napětí bylo neúnosné," doplnil Andrzej.

"Jsem velmi ráda za alternativní vládu, která tehdy vznikla z toho všeho chaosu. To věděly všechny za to, že tu dneska jsme. Zastávala se svých věcí díky burgundovým bardům a konečně dala prostor k obraně lidí před mezinárodními korporacemi," vyjádřila Asia.

"A tak vznikla ekonomika. Lide spolupracují a ani už tak často nedochází k válkám mezi velkými skupinami, které se přímě úderů, o kterých se dá předem vědět. Toť je hlavním nepřítelem lidstva z nově příroda, která povstává z lidských chyb do nylivosti. Z lidské přirozenosti bytí pánem všech a všech. Příroda nutuje a vrací lidstvu to, co zaslouží."

"To byl děsný konec," okomentoval Gustaw Yettin proslav a pohávil tím celý stůl.

"Ja věřím spíš na síť ve společnosti," konečně promluvil ta žena sedící naproti Amadovi.

"Promiňte, ale ještě jsem se vám nepředstavila. Na začátku večere představit. Jmenuji se Nikita. Přiletěla jsem před měsícem z východní části zeměkoule," než stačila pokračovat vyskočila ji do tůle Ida.

"Na Nikitu," pozvedla číši a ostatní ji napodobili.

Víte, že když letíte dlouho proti směru točení se zeměkoule, je to jako by jste cestovali časem?"

Zatvánila se Nikita pohnavě.

"Jak to myslíš?"

Zeptala se Patrycja.

"Slyšela si někdy o jetlagu?"

"Samozřejmě," odvětila pohnavě Patrycja.

"Jako protínání časové pletě v nadzvukové rychlosti, že ano?"

Už se ozval Amadeusz. Zrovna ve správnou chvíli.

"Ano," usmála se na něho Nikita.

"Vy pracujete také v tomto odvětví, vidíte?"

zeptala se ho lehce nepozorným způsobem.

"Sestavuji na zakázky atomové, vodíkové, kobaltové i jiné bomby."

"To je hrus?"

Skočila Asia znovu do konverzace

„Nepracoval jste náhodou na operaci

Crossroads?”

Zeptala se ho Yetta.

Jo Amadea velice rozesma o. Jednal o se o
operaci před druhým tisícetím. Dávno dávno
zpatky.

Věděl ale, na co naráží

„Stálkeň asi mají víc než dobře vzdělaní, co tak
pozorují. Je pan profesor Baker stále tak
vytrvalý?”

Oplatil vtip dvojsmyslnou otázkou, která
rozesmala celý stůl, neboť všichni věděli, že

Baker byla testovací atomová bomba. Aspoň se
předvedl také jako skvělý bavič, ale on se
soustředil jen na úsměv Nikity

„Měla bych vás někdy vzít na loďní vrakovisti
Roka se, že je to jedle z nejrozmáhlejších míst
Mikrotesu.” obrátila Yetta

„Ano, slyšel jsem o něm. Rad bych tam někdy
zavítal. Bo užel nám spoustu práce. Bo nov se
ga my nesestavit.”

„To máte pravdu.” vložila se do rozhovoru

Nikita.

-Váš mozek by se nám hodil," pronesl Avazak

"Hodil kde?"

"U nás v práci."

"A to je?"

"Kvadrant 311 - armádní nakladna."

"Tam pracujš?"

Podívil se Amadeusz.

"Ano. Stavit vesmírná plavidla," vyhrkla Yetta.

Amadeusz užasl udímem

"Můžete se zeptat, co jste dělala před přiletem na ostrov?"

Zeptala se zvedavě Patrycja.

"Myslíte na východě?"

"A to ano."

"Pašovala jsem kokain a měla šmugami oči."

"No tohle?" podívala se Idzia.

Gustaw a Andrzej na sebe otočili překvapené výrazy. Cítili se zahanbeni a zaskočení

Asia s raději přihla z vine sklenky, aby mohla vidět její radostný výraz ve tváři

Ona sedla na vlastní kůži vedle a, jaké to je žít na východě. Pokud opravdu pašovala kokain, tak musela mít vlastní vlnasedlo a to není levná záležitost.

Asly n, gamu očí? To znamená, že
zabíjela lidi. Musela si je nechat transplantovat.
Jiné možnosti nemá. Měla radost, že tu s ní
přisedí taková osobnost.

"Je zvláště, jak funguje kontinentální
determinismus. Na jedné straně planety jste
mafian a přitom stačí otočit globusem o sto
osmdesát stupňů, dat přestává nějaké místo se
zavřenýma očima a víte, že tam budete vesmírný
vzrhyt."

"Chtěla bych zkusit postavit vesmírnou loď s
pohonem na fúzi, experimentovat s reaktorem loď."
přiznala. Nikita vane svých slov. "Amadeus
ramžna."

Amadeusz otevřel ústa překvapením.

"Uvědomuješ si, že tohle všechno právě přivede na
svět je pravděpodobně budoucnost lidstva?"

"O tom ani v nejmensi nepochybuji," zazářila
se.

"Díky redoxní reakci uvnitř termionické armí fúze
dojde ke změně oxidačních čísel atomů. Kelem
deseti milionů kelvinů se hmota začne měnit v
plazmu. To je srovnatelné s přeměnou hmoty v
energi."

To je proces anihilace. Vytvoření černé hmoty.
Díky termionak černé fúzy nedođe jenom k
nezhvězdny m letu n, ale k perpetuam m bíe.
To vesmírné plavidlo bide pohaněno na svou
vlastní energii, ze které bude vznikat nová
energie. Sta e doko a." žasl slovně Amadeusz.

"Ne tak docela," opravila ho Nixita.

Bude odstředívat mikrocasticovou hmotu z
vesmírného "nicho". Nevyužijeme zdvoje planet a
tak da e a to bude přetvářet na energii. Jinak si
měl docela postřeh Amadel."

Pronesla posměšne a zapí a to vinem.

Amadeusz jen sedel a zíral na ni ve svém
termovizuálním spektru s otevřeným úst
udivem. Obrazně mu vrazila dech.

"Takový interek?"

Nanocipy v jeho přední části mozku mu začaly
napovídat, že tady si bude čer dočim s Eiskou.

"Ty jsi geniální." vypadk z něho nakonec asi po
dvou vteřinách tiel, které se táhly ako minuty.

To zas a znovu pobavilo celé osaze istvo stoli.

"Asi už e nejlepší čas ke konci večere," začala
nec lidzi.

-Ano, v nejlepším se má přestat," potvrdil.

Andrzej

"Pomůžu ti uklidit," navrhla Patrycja a začala sbírat sklenky a talíře.

"Andrzej, musím se vás na něco ještě zeptat: kdo vám zadával můj kšeft na Little Girl?"

"Yetta," odpověděl.

Amadeusz se otočil k Yettě a Nikitě.

Ty už byly pomalu na odchodu.

"Ať budeš mít bombu hotovou, tak se ozvi, nebo zastav na základně," řekla Yetta.

"Potřebuji ještě pár součástek, má vyhledávací modul je nikde a mně nenašel. Mohl bych se zastavit zítra?"

"Jistě. Tak tedy buď v deset hodin ráno, tamhle u pobřežního přístavu, paní Idzi a Andrzej. Vyzvedneme tě," navrhla Idzi a i s Nikitou se s ním rozloučily.

Amadeusz se vydal zpět na cestu do svého bungalovu, podél paže ve svém měsíci s radostí ze světlých zátrků a také, že konečně potkal jeho spřízněnou duši. Ženu svých snů

Con5truct 5tory #0

Liza seděla na konferenčním stolečku uprostřed prázdné místnosti bez oken a prohazela si své nehty. Pak si svoje dívky oči zvedla.

Byla krásná, přesně tak, jak si j pamatoval. Tmavovlasá post-evropanka.

"Konečně je vzhůru." postavila se na vysoké ichy ložiček.

"Co ti dělá to?"

Zeptal se Grégo.

"Myslel jsem, že jsi mrtvá."

"Ano, ano. Já vím. Působí to asi trochu matoucí, ale neboj. Vše ti vysvětlím. Těb se ti má oútre?"

"Je lačný jako vždycky."

"Haha! Dobře, tak zkusíme něco jiné to," řekla a přizpůsobila svůj augmentovaný čtenářský grafický obleček. Razové lemy šaty na vteřinu zmizely, odhalily se její světlé kůže, na tota doplněná pouze o mechanické vtenivky na bocích. (GGG) Pak konečně tělo pokrýl latexový overal, který dokonale kopíroval její proporce.

Usmála se.

"L3pší?"

"Seš mi fuk," zvedl se Greg z tvrdé plastové židle, na které před chvílí otevřel svůj těžká víčka.

"Musíš odsuť pyče," vzal za klíka dvěma, které se celou dobu skrývaly za jeho zadu. Prostor za ním se ale propadl do nekonečných útrob nioty.

"Co to má kurva znamenat, L3o?"

L3za se začala smát.

"Tohle je konstrukt! Kde jsem se tu kurva vza! Kurva! Ok, mytře mně pust v3t. Musím něco dodělat, mám spoustu práce!"

Přestaň být tak hří. Copak ti nedě a radost mně znovu videt? Nechyběla sem ti? Nebo s na mně

snad už zapomněl po tom všem?"

"Ty kurvo!"

Rozkřivil se ofenzivně Greg. Zhlasil cvrkání za sebe a udělal tři kroky k ní. Pokusil se uchytit pod křídla své postavy a celé ruce se mu skřívaly v kloubech pod křeč tvořícím naporem paralyzu toho proudu.

Greg se s křikem bolesti, který se měnil spíše v chrapot, zhroutil na studenou zemi.

"To je ale pohled. Mít tě hezky pod sebou na zemi. Takovýto graza. Grega, nejlépe s ho kybernetikou a v našem panství vidudlstickém světě."

Greg se zmohl pouze na žalostné koulení očima.

"Paní už je na nás zaslouhy? Uprostřed Ciny. Na útěku před Interpolem. To, jak mně mluvíš. Kam se to podělo? Sebral to snad ten virus, co napadal servera 5A? Ten, kterému s mně tam nechal napospas, když si zjistil, že po mně jdou gangstři kvůli penězům, kterým jsem jím "ukradla" za padělaný fake controlor na Microsoft, aby mohli ovládat kybersvět. Ty to víš moc dobře, že takovým jako jsou oni, sem to nemohla nechat. Ten controlor byl až moc

učiná zbraň a on by ji měl nesparkovat zedazli. Co
sem ale nečekal. Za mně při první příležitosti
podrazil a vznesl mi všechny peníze a utečes s
ním. Nechal si mě tam chepnout Greóu, vis
te?

Takž je mrtvá?

Greó by se rad zeptal, ale nemohl. Stále ho
svíjela nepřetržitá křeč skrz celé tělo.

"Naštěstí se mi dostalo něčeho, čemu se říká het
nerled. Prokoukla sem. Nechal jsem svůj
mozek nahrát do softwaru. Jsem Laza, program.
A ano, tohle je konstrukt. Vítá v mém světě
Greóu."

Konečně se mu uvolnily svaly a křeč pomalu a
Zpádka se naklech. Ihned se začechal kásla.

"Jed' vstaň. Chci, aby si náš rozhovor udržel
důstojnost."

U dělal, ak poručena.

"Kde je mé tělo?"

"Na nezápečeném místě Greóu. Vubec se neboj.
Nikdo ho nikdy ne najde a bude mít dostatek
živin, kolik bude potřeba, aby jsi prožil celou
věčnost tady se mnou, dokud ho ne napadnou
červy a nepropadne naprostému rozkladu."

-Ty zrůdo! Tohle je proti tomu, co jsem ti provedl já šílenství!"

-Opravdu? A tobě se zdálo normální mně tam nechat samotnou po tom všem, co jsme spolu zažily? Měli jsme spolu žít doopravdy v realitě, ale ty, ty jsi mně nechal na holičkách. Kdyby jenom to. Nechal si mně tam cheipnout. Za ty peníze jsme oba mohli kamkoliv. Změnit si identity a žít si jako bozi až do smrti."

-Vždyť by nás oba dostali! Buď Interpol nebo gangstři nebo ten virus."

-Nesmysl. Zapomínáš, že jsem Liza. S mým mozkem by nás ani jedna z těchle nebezpečí nedostala. A jak vidíš nedostala nás ani teď. Pověz mi ale, co si provedl s mými penězi?"

-Jsou...Ne! Nebudu ti to fikat! Znáš tyhle tvé hry! Jsi zákeřná a nepředvídatelná!"

-Chichi. Mně už peníze mohou být jedno. Jsem pouze autonomní program. Mám svůj vlastní kybersvět, který je paralelní s tím veřejným. To, ale na jeho velikosti nic nemění. Věky a věky tu budeš trávit se mnou a nic s tím neuděláš. Nic tě nedostane ven. Dokud tvé reálné tělo, ta sehránka, neprojde svou zpyrační lhůtou a tvá

mysl bude mít na vybranou zda se stane součástí tohoto mého světa, nad kterým budu mít vždy kontrolu především já a nebo se vytrati jako všichni obyčejní smrtelníci."

"Ty jsi šílená!"

Greg na sebe použil chmat lámání vazu, ale před posledním pohybem se zastavil.

Ne z vlastní vůle.

"Ty víš, že to dokážu Lizo, pusť mě ať se můžu tady před tvým zrakem zabít a probrat se v realitě."

"V realitě? Hahaha! Co je realita? Ten svět, kde každou dekádu probíhá inverze nadřazenosti ras? Tam, kde mocnější uzurpují slabší? Tam, kde bohatí bohatnou a chudí chudnou? Tam, kde se každý za něčím honí, když stejně tak jako tak zemře sám, stejně tak, jako se narodil?

Nenech se vysmát Gregu. Můj únos tvého vědomí může být trest ale může to být i odměna. Jsi uvězněn ve smýšlce Gregu. Zabiješ se a celý konstrukt se resetuje. Nic si nebudeš pamatovat. Vše, co si od otevření svých očí prožil, bude dost pravděpodobně stejné. Jako podle scénáře. Mám tě proskenovaného celého Gregu. Celé tě

vědomí i podvědomí. Tvé id, ego i superego. Každou tvou činnost analyzuji dřív než ji stačíš provést. Jsem vždy minimálně jeden krok před tebou. Navíc, tvé reakce jsou naprosto předvídatelné. Povolím tě, ale uvědom si, že pokud se zabiješ, vždy bude tato sekvence probíhat dokola, dokud se mnou nezačneš spolupracovat. Jsem program, co se rozhodl si tě vzít s sebou do pekla, přivlastnit si tě Gregu. Jsi jenom můj."

Ilu5trac3:

y053f "3pic" M413k

D00mynick

63ch

Amad3u52

Unc3n50r3d

A. D. Z0S4

CC